

БЮЛЕТЕНЬ Інституту Розвитку Аграрних Ринків

Випуск №94
(30 липня 2014 р.)

- 1. ЗАКОНОДАВСТВО: НОВІ НАДХОДЖЕННЯ** стор. 2
- 2. ПРОЕКТИ АКТИВ ЗАКОНОДАВСТВА** стор. 3
- 3. ПОДІЇ, ФАКТИ** стор. 23
- 4. АНАЛІТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ** стор. 31

Бюлетень IPAR висвітлює події в аграрному секторі України та розсилається раз на місяць електронною поштою. Якщо ви бажаєте підписатися для отримання Бюлетеню – надсилайте вашу контактну інформацію. Чекаємо на ваші відгуки.

Контакти:

вул. Михайлівська 24 б, офіс 81, 83, м. Київ, Україна 01001
Тел. : +38 044 4907078, Факс: +38 044 2788414, E-mail: AKhvalinska@amdi.org.ua
www.amdi.org.ua

Директор IPAR, академік УАН - В.С. Андрієвський

Випуск підготувала

Анна Хвалінська, фахівець з питань зв'язків з громадськістю IPAR

Зановник та видавник: ГО «Інститут Розвитку Аграрних Ринків»
ISSN 2226-6674

1. ЗАКОНОДАВСТВО: НОВІ НАДХОДЖЕННЯ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 17 липня 2014 р. № 262

Про внесення зміни у додаток до постанови Кабінету Міністрів України
від 25 грудня 1996 р. № 1548

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Внести зміну у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 25 грудня 1996 р. № 1548 “Про встановлення повноважень органів виконавчої влади та виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін (тарифів)” (ЗП України, 1996 р., № 21, ст. 596; Офіційний вісник України, 2011 р., № 61, ст. 2439), виклавши пункт 9¹ в такій редакції:

“9¹. Мінагрополітики за погодженням з Мінекономрозвитку та Мінфіном встановлює:

тарифи та платні послуги, що надаються державними установами ветеринарної медицини, крім тарифів на проведення обстежень (експертиз), які є підставою для видачі документів дозвільного характеру, що затверджуються Кабінетом Міністрів України;

максимальні оптово-відпускні ціни на спирт етиловий.”.

2. Ця постанова набирає чинності через три місяці з дня її опублікування.

<http://www.kmu.gov.ua>

2. ПРОЕКТИ АКТІВ ЗАКОНОДАВСТВА

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Постанова "Про прийняття за основу проекту Закону України "Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо грошової оцінки земельних ділянок"

Номер, дата реєстрації: 3507/П від 02.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Калетнік Г.М.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

1. Прийняти за основу проект Закону України "Про внесення змін до Земельного кодексу України" (щодо грошової оцінки земельних ділянок) (реєстр. № 3507), поданий народним депутатом України Дмитруком М.І.

2. Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова "Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізму внесення відомостей до Державного земельного кадастру та користування такими відомостями"

Номер, дата реєстрації: 3820/П від 02.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Калетнік Г.М.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

1. Прийняти за основу проект Закону України про внесення змін до, деяких законодавчих актів України щодо удосконалення механізму внесення відомостей до Державного земельного кадастру та користування такими відомостями (реєстр. № 3820), поданий народним депутатом України Омеляновичем Д.С.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень та пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи і внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова "Про відхилення проекту Закону України про внесення змін до Закону України "Про фермерське господарство" щодо надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства із земель державної власності

Номер, дата реєстрації: 4048/П від 02.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Калетнік Г.М.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

1. Відхилити проект Закону України про внесення змін до Закону України "Про фермерське господарство" щодо надання земельної ділянки для ведення фермерського господарства із земель державної власності (реєстр. № 4048), поданий народним депутатом України Дмитруком М.І.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова "Про прийняття за основу проекту Закону України про побічні продукти тваринного походження, що не призначені для споживання людиною"

Номер, дата реєстрації: 4055а/П від 02.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Калетнік Г.М.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

1. Прийняти за основу проект Закону України про побічні продукти тваринного походження, що не призначені для споживання людиною (реєстр. № 4055а), поданий Кабінетом Міністрів України.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова "Про прийняття за основу проекту Закону "Про державний контроль, що здійснюється з метою перевірки відповідності законодавству про безпечність та якість харчових продуктів і кормів, здоров'я та благополуччя тварин"

Номер, дата реєстрації: 4986-1П від 02.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Калетнік Г.М.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

1. Прийняти за основу проект Закону України "Про державний контроль, що здійснюється з метою перевірки відповідності законодавству про безпечність та якість харчових продуктів і кормів, здоров'я та благополуччя тварин" (реєстр. № 4986-1), поданий народним депутатом України Продан О.П.

2. Доручити Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова "Про відхилення проекту Закону "Про державний контроль у сфері забезпечення безпечності та якості харчових продуктів і кормів, благополуччя тварин "

Номер, дата реєстрації: 4986/П від 02.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Калетнік Г.М.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

Проект Закону України "Про державний контроль у сфері забезпечення безпечності та якості харчових продуктів і кормів, благополуччя тварин" (реєстр. № 4986), поданий Кабінетом Міністрів України відхилити.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова "Про прийняття за основу проекту Закону "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин"

Номер, дата реєстрації: 4987-1П від 02.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Калетнік Г.М.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

1. Прийняти за основу проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин (реєстр. № 4987-1), поданий народними депутатами України Ляпіною К.М., Горіною І.А., Ващук К.Т., Мирним О.Б.

2. Доручити Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова "Про відхилення проекту Закону "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин"

Номер, дата реєстрації: 4987/П від 02.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Калетнік Г.М.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

Проект Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин" (реєстр. № 4987), поданий Кабінетом Міністрів України відхилити.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо використання земельних ділянок для розміщення тимчасових споруд"

Номер, дата реєстрації: 4267а від 08.06.2014

Ініціатор: Народний депутат України Кальцев С.Ф.

Метою прийняття Закону України є вдосконалення норм законодавства щодо розміщення та експлуатації тимчасових споруд.

Чинним законодавством України передбачено механізм розміщення тимчасових споруд торговельного, побутового, соціально-культурного та іншого призначення для провадження підприємницької діяльності.

У відповідності до положень Закону України "Про регулювання містобудівної діяльності", тимчасова споруда для здійснення підприємницької діяльності - одноповерхова споруда, що виготовляється з полегшених конструкцій з урахуванням основних вимог до споруд, визначених технічним регламентом будівельних виробів, будівель і споруд, і встановлюється тимчасово, без улаштування фундаменту. Розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері містобудування.

Порядок розміщення тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності затверджено наказом Мінрегіонбуду № 244.

Порядок визначає механізм розміщення тимчасових споруд, але не регулює відносини, пов'язані із використанням відповідної земельної ділянки.

У відповідності до положень ст. 134 Земельного кодексу, земельні ділянки комунальної власності або права на них підлягають продажу окремими лотами на конкурентних засадах (земельних торгах), крім випадків, встановлених законом.

Виключення з цього правила передбачені ч. 2 ст. 134 ЗК. Це, зокрема, передача громадянам земельних ділянок для ведення фермерського господарства, ведення особистого селянського господарства, ведення садівництва, будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна

ділянка), індивідуального дачного будівництва, будівництва індивідуальних гаражів, для сінокосіння і випасання худоби, для городництва, а також чималий перелік інших випадків.

Звичайно ж, є недоцільним та таким, що зумовить зайве посилення навантаження на дрібний бізнес, проведення земельних торгів для розміщення тимчасової споруди, що не є будівлею та містить навіть фундаменту.

Тому, до речі, за наявною інформацією, у різних містах ділянки під розміщення ТС фактично надаються різним чином та різними способами – земельний сервітут, "оренда твердого покриття", "оренда бруківки", "сплата пайової участі у благоустрої", тощо.

Із метою законодавчого врегулювання відносин у цій сфері пропонується внести зміни до Земельного кодексу України, що зумовлять непроведення земельних торгів у випадках використання земельних ділянок для розміщення тимчасових споруд.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про корми"

Номер, дата реєстрації: 4280а від 14.07.2014

Ініціатор: Кабінет Міністрів України Яценюк А.П.

Метою прийняття Проекта Закону України "Про корми" (далі – законопроект) є:

стимулювання виробництва безпечних та якісних кормів і тваринницької продукції;

збереження і підвищення продуктивності тварин;

отримання якісної та безпечної продукції тваринництва;

забезпечення виробництва якісних та безпечних для здоров'я тварин кормів;

захист кормів, кормових добавок і преміксів від фальсифікації.

Завданням законопроекту є встановлення законодавчо врегульованих відносин між суб'єктами господарювання, що здійснюють свою діяльність на ринку кормів, кормових добавок та преміксів, чітка регламентація прав та обов'язків, а також відповідальності за якість і безпечність продукції.

Законопроект розроблено на виконання доручення Кабінету Міністрів України від 03.03.2014 № 5367/1/1-14.

Даний законопроект був внесений Урядом 20.06.2013 р. до Верховної Ради України (реєстраційний номер 2368а), але відкликаний з Верховної Ради відповідно до статті 105 Регламенту Верховної Ради та § 121 Регламенту Кабінету Міністрів України, згідно з вимогами глави 2 розділу 6 Регламенту Кабінету Міністрів України.

Розроблення законопроекту обумовлено тим, що питання виробництва, експорту, імпорту, використання, пакування, маркування, транспортування, зберігання та введення в обіг кормів, кормових добавок та преміксів, основи забезпечення їх якості та безпеки в Україні законодавчо не врегульовано. Виробники та споживачі цієї продукції не захищені законодавством від неякісної і небезпечної як сировини, так і продукції.

Прийняття законопроекту продиктовано необхідністю гармонізації законодавства України із законодавством Європейського Союзу у частині порядку забезпечення безпечності та гігієни кормів.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо набуття права власності на земельні ділянки, виділені в натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв)"

Номер, дата реєстрації: 4288а від 16.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Апостол М.В.

Метою і основним завданням проекту закону є узгодження норм Закону України "Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)" із Земельним кодексом України, Законами України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", "Про Державний земельний кадастр".

Процедура набуття і державної реєстрації права власності на земельні ділянки, сформовані шляхом виділення в натурі (на місцевості) земельних часток (паїв), зазначена у Законі України "Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)" на сьогодні не узгоджена із Законами України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", "Про Державний земельний кадастр". Зокрема, Закон України "Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)" вимагає оформлення державних актів на право власності на земельну ділянку, у той час коли вимоги щодо видачі таких актів вже виключені із Земельного кодексу України.

Крім того, потребує законодавчого врегулювання також наступна проблема. Відповідно до існуючої редакції Закону України "Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)" рішення щодо виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв) за межами населених пунктів приймають районні державні адміністрації. У той же час в Україні існує 2 райони, районна державні адміністрації у яких не утворені. Це - Краснолиманський район у Донецькій області та Свердловський район у Луганської області. Існують також місцевості за межами населених пунктів, які не входять до меж районів (т.з. "територія міської ради" міст обласного значення), і повноваження існуючих районних державних адміністрацій на неї не поширюються. Вказані питання мали б бути врегульовані законом про адміністративно-територіальний устрій, але зазначений закон до цього часу відсутній. Проте існування прогалин у законодавчому регулюванні питань адміністративно-територіального устрою в Україні не може бути підставою для позбавлення громадян, які проживають на вказаній території, права на отримання земельних ділянок в рахунок земельних часток (паїв).

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення доповнення до Земельного кодексу України (щодо спрощення передачі призначених для ведення особистого селянського господарства земельних ділянок у власність або користування)"

Номер, дата реєстрації: 4329а від 22.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Петьовка В.В.

Законопроект має на меті наблизити надання адміністративних послуг до громадян, зробивши можливим оформити документи на передачу власність або користування земельних ділянок, призначених для ведення особистого селянського господарства, у кожній районній державній адміністрації.

Проектом встановлюється повноваження районних державних адміністрацій передавати земельні ділянки із земель державної власності у власність громадян для ведення особистого селянського господарства.

У даний час вирішення питання передачі призначених для ведення особистого селянського господарства земельних ділянок у власність або користування належить до повноважень обласних управлінь Державного агентства земельних ресурсів України. Це створює незручності для громадян, які приживають у віддалених від обласного центру районах, при оформленні земельних ділянок для ведення особистого селянського господарства.

Практика показує, що фактор віддаленості органу прийняття рішень з цього питання пов'язаний із корупційною діяльністю посадових осіб обласних управлінь

Державного агентства земельних ресурсів України (затягування з прийняттям рішення, бюрократичні перепони, через які люди вимушені багаторазово долати великі відстані).

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо укладення угод про соціальне партнерство між органами місцевого самоврядування та землекористувачами"

Номер, дата реєстрації: 4339а від 22.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Лабунська А.В.

Метою цього законопроекту є встановлення обов'язкового укладення угод про соціальне партнерство між органами місцевого самоврядування та землекористувачами, встановлення гарантій їх виконання.

На сьогодні в Україні постає гостра проблема відновлення села, його інфраструктури та в загальному підтримання соціально-побутових умов проживання у сільській місцевості на належному рівні.

Місцеві бюджети відчувають постійний брак коштів. Основними причинами недостатності надходжень коштів до місцевих бюджетів є: низький рівень інвестування в інфраструктуру сіл, селищ та міст орендарями земель, недостатній обсяг державних програм щодо підтримки села. Ці фактори породжують соціально-демографічну кризу, в якій соціальна структура сіл занепадає. І це при тому, що аграрний комплекс має провідне значення для розвитку економіки України.

Експлуатація земель комунальної власності територіальних громад сіл, селищ та міст здійснюється в основному великими землекористувачами, які отримують прибутки від обробітку землі.

При цьому землі виснажуються, землекористувачами супутно використовуються та зношується інфраструктура сіл, селищ та міст, особливо дороги.

Добросовісні землекористувачі за це вносять свій вклад у відновлення сіл, селищ та міст, надаючи в рамках угод про соціальне партнерство кошти на відбудову сільських шкіл, лікарень, відновлення доріг тощо.

Отже, ефективним інструментом відродження села, маленьких міст уже сьогодні можуть виступати угоди про соціальне партнерство.

Разом з цим, різні фактори, чи то недобросовісність землекористувачів, чи відсутність чіткого законодавчого регулювання інституту угод про соціальне партнерство ставить у несправедливе становище як частину землекористувачів, які добросовісно допомагають місцевим бюджетам, так і місцеві бюджети, які недотримують значні суми коштів, які можуть бути спрямовані на соціальний розвиток територіальних громад.

Тому, угоди про соціальне партнерство повинні стати інструментом відродження інфраструктури на місцях, що може бути досягнуто шляхом встановлення обов'язкового укладення угод про соціальне партнерство між органами місцевого самоврядування та землекористувачами.

Кошти, отримані за угодами про соціальне партнерство можуть бути спрямовані органами місцевого самоврядування на газифікацію населених пунктів; реконструкцію автомобільних шляхів; будівництво, реконструкцію та капітальний ремонт шкіл, дитячих садків, лікарень, амбулаторій, фельдшерсько-акушерських пунктів та інших закладів соціально-культурної сфери; а також реалізацію на території відповідної сільської (селищної) ради природоохоронних заходів.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку створення фермерського господарства"

Номер, дата реєстрації: 4340а від 22.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Лабунська А.В.

Метою цього законопроекту є спрощення процедури створення фермерського господарства.

Статтею 7 Закону України "Про фермерське господарство" та статтею 118 Земельного кодексу України визначено, що для отримання (придбання) у власність або в оренду земельної ділянки із земель державної чи комунальної власності з метою ведення фермерського господарства громадяни звертаються до відповідної районної державної адміністрації чи місцевої ради із заявою, до якої додаються документи, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві або наявність освіти, отриманої в аграрному навчальному закладі.

Необхідність підтвердження досвіду роботи або наявності освіти для отримання (придбання) у власність або в оренду земельної ділянки призводить лише до створення штучного бар'єру на шляху до ефективного здійснення фермерської діяльності особою, яка виявляє бажання займатися цим.

Чинна редакція статті 7 Закону України "Про фермерське господарство" та статті 118 Земельного кодексу України в цій частині містить приховану корупціогенну норму та створює умови для здійснення районними або міськими державними адміністраціями або органами місцевого самоврядування корупційних правопорушень.

При цьому, встановлення необхідності підтвердження досвіду роботи або наявності освіти для отримання (придбання) у власність або в оренду земельної ділянки не є доцільним.

Посилання на те, що встановлення таких вимог до особи, яка виявляє бажання займатися фермерською діяльністю, певною мірою "обереігає" земельні ділянки від недосвідчених землекористувачів не є обґрунтованим, оскільки в Україні існує ряд компетентних органів, до повноважень яких входить нагляд за цільовим використанням земельних ділянок, дотриманням відповідних норм та стандартів, при цьому не тільки земель, які надані в користування чи у власність фермерським господарствам.

Вказані норми статті Закону України "Про фермерське господарство" та Земельного кодексу України звужують права громадян, закріплені статтями 21, 22, 42, 43 Конституції України.

Внесення змін до Закону України "Про фермерське господарство" та Земельного кодексу України в частині вилучення необхідності підтвердження досвіду роботи або наявності освіти для отримання (придбання) у власність або в оренду земельної ділянки із земель державної чи комунальної власності з метою ведення фермерського господарства, забезпечить вільну реалізацію прав громадян, передбачених зазначеними вище статтями основного Закону України. Це поліпшить існуючі умови для реалізації ініціативи громадян щодо виробництва товарної сільськогосподарської продукції і розвитку фермерських господарств.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про використання земель оборони" (щодо ефективного використання земель оборони)**Номер, дата реєстрації: 4362а від 24.07.2014****Ініціатор: Народний депутат України Кіссе А.І.**

Метою прийняття Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про використання земель оборони" (щодо ефективного використання земель оборони) є правове врегулювання питань, пов'язаних із використанням земель оборони, які повинні використовуватись не для сільськогосподарських потреб, а для бойової підготовки військ Збройних Сил України.

Зазначену мету планується досягти шляхом внесення змін до статті 4 Закону України «Про використання земель оборони», зокрема, виключенням частини першої.

За оперативною інформацією Міністерства оборони України у процесі скорочення Збройних сил України вивільнено 429 військових містечок, на території яких розміщено понад 7500 будівель. Ці об'єкти не використовуються в інтересах армії, яка змушена витратити державні кошти на їх утримання та охорону.

Разом з тим, не використовуються в інтересах оборони і земельні ділянки, що належать до категорії земель оборони де розташовані вказані будівлі, а також землі, на яких розташовані полігони. Всього по Україні 45 тис. га землі, з яких під об'єктами нерухомості 9500 га.

Є непоодинокі випадки коли землі оборони закріплювалися за військовими радгоспами, тобто використовувались не для потреб бойової підготовки військ Збройних Сил України, а для сільськогосподарських потреб шляхом укладання договорів на спільну обробку земель без правовстановлюючих документів.

Відповідно до частини п'ятої статті 20 Земельного кодексу України земельні ділянки, що належать до земель оборони, використовуються виключно згідно із Законом України "Про використання земель оборони".

Частиною першою статті 4 Закону України "Про використання земель оборони" визначено, що військові частини за погодженням з органами місцевого самоврядування або місцевими органами виконавчої влади і в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, можуть дозволяти фізичним і юридичним особам вирощувати сільськогосподарські культури, випасати худобу та заготовляти сіно на землях, наданих їм у постійне користування.

Чинним законодавством не передбачено механізму передачі суб'єктом права постійного користування земельної ділянки чи її частини у користування іншим суб'єктом користування.

Поряд з цим, згідно статті 4 Закону України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності" виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються необхідність одержання документів дозвільного характеру та їх види; дозвільний орган, уповноважений видавати документ дозвільного характеру; платність або безоплатність видачі (переоформлення, видачі дублікату, анулювання) документа дозвільного характеру; строк видачі або надання письмового повідомлення про відмову у видачі документа дозвільного характеру; вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, видачі дублікату, анулювання документа дозвільного характеру; строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа.

Законом України "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності", затверджено Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, яким не передбачено такого виду дозвільного документу, як дозвіл на вирощування сільськогосподарських культур, випасання худоби та заготівлю сіна.

Таким чином, дозвіл на вирощування сільськогосподарських культур, випасання худоби та заготівлю сіна не передбачений "Переліком документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності", затвердженого Законом України від 19 травня 2011 року № 3392-VI, а регулювання відносин, пов'язаних з одержанням документів дозвільного характеру, регулюється виключно законами, а не нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України.

Ураховуючи викладене, частина перша статті 4 Закону України "Про використання земель оборони" в частині встановлення порядку, визначеного Кабінетом Міністрів України дозволяти фізичним і юридичним особам вирощувати сільськогосподарські культури, випасати худобу та заготовляти сіно на землях, наданих їм у постійне користування, а також надання дозволу, як документу дозвільного

характеру суперечить вимогам Законів України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності" та "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності".

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення зміни до статті 20 Земельного кодексу України" (щодо забезпечення використання земельних ділянок за цільовим призначенням

Номер, дата реєстрації: 4365а від 24.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Різаненко П.О.

Законопроектом вносяться зміни до Земельного кодексу України з метою припинення корупційних схем в частині зміни цільового призначення земельних ділянок із земель державної та комунальної власності.

Основними завданнями законопроекту є: усунення зловживань у сфері приватизації землі; забезпечення соціальної рівності всіх громадян України у питанні приватизації земель; забезпечення використання земельних ділянок за цільовим призначенням.

Безоплатна передача земельної ділянки у власність громадян є способом реалізації конституційного права громадян на землю і являє собою доступний та ефективний механізм набуття громадянами права власності на земельні ділянки з метою задоволення власних потреб.

Статтею 118 Земельного кодексу України передбачено право громадян на отримання безоплатно із земель державної та комунальної власності земельних ділянок для ведення фермерського господарства, особистого селянського господарства, ведення садівництва, будівництва та обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибної ділянки), індивідуального дачного будівництва, будівництва індивідуальних гаражів у межах норм безоплатної приватизації.

Згідно статті 121 Земельного кодексу України кожен громадянин має право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності в таких розмірах:

- а) для ведення фермерського господарства - в розмірі земельної частки (паю), визначеної для членів сільськогосподарських підприємств, розташованих на території сільської, селищної, міської ради, де знаходиться фермерське господарство;
- б) для ведення особистого селянського господарства - не більше 2,0 гектара;
- в) для ведення садівництва - не більше 0,12 гектара;
- г) для будівництва і обслуговування жилого будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) у селах - не більше 0,25 гектара, в селищах - не більше 0,15 гектара, в містах - не більше 0,10 гектара;
- г) для індивідуального дачного будівництва - не більше 0,10 гектара;
- д) для будівництва індивідуальних гаражів - не більше 0,01 гектара.

Одним із принципів земельного законодавства є раціональне використання земельної ділянки. З метою забезпечення даного принципу суб'єкти земельних відносин повинні використовувати землі за їх цільовим призначенням.

За потреби використовувати земельну ділянку за іншим цільовим призначенням, ніж передбачено у документах, що посвідчують права на неї, громадяни мають право змінити її цільове призначення у порядку, визначеному ст. 20 Земельного кодексу України.

Разом з тим, спостерігаються зловживання вищезазначеними правами, коли у суб'єктів земельних відносин виникає інтерес в отриманні безоплатно земельних ділянок не з метою їх використання за цільовим призначенням, а для подальшого їх продажу чи зміни цільового призначення на таке призначення, з яким земельну ділянку не можна було б отримати безкоштовно.

Так, останнім часом склалась практика, коли посадовими особами органів виконавчої влади та місцевого самоврядування безоплатно і в багатьох випадках з порушенням чинного законодавства України на підставних осіб надаються земельні ділянки. При цьому слід підкреслити, що значна частина безоплатно наданих у власність земель не використовується їх власниками, а призначається лише для перепродажу юридичній особі. В подальшому останній власник звертається за зміною цільового призначення таких земельних ділянок для будівництва багатоквартирної забудови, промислових об'єктів, тощо. Таким чином, в результаті зазначених дій великий масив земель державної та комунальної власності безоплатно переходить у приватну власність юридичної особи. Поміж тим, відповідно до ст.134 ЗК України набуття юридичними особами права власності на земельні ділянки можливе виключно шляхом продажу їх або прав на них на конкурентних засадах (земельних торгах).

Таким чином, на сьогодні в багатьох випадках всі дії по приватизації земельної ділянки вчиняються без наміру породити правові наслідки, передбачені цими діями. Часто метою всіх цих дій є незаконне безоплатне для бюджету переведення земельної ділянки державної чи комунальної форми власності у приватну.

В даному випадку, безоплатне надання земельних ділянок для подальшої зміни їх цільового призначення стимулює корупцію, посилює соціальну нерівність, дозволяє виключно «в ручному режимі» розподіляти основне національне багатство – землю. При цьому, для простих мешканців вільних земельних ділянок, як правило, не знаходиться.

Від такого становища не виграють ні громадяни, що теоретично мають право на безоплатну приватизацію, ні держава, яка не отримує жодної винагороди за відчужені землі. Фактично відбувається викрадення належних Українському народу земельних ділянок.

Враховуючи вищевикладене, з метою забезпечення використання земель за цільовим призначенням, зменшення корумпованих схем переведення земельних ділянок з одного цільового призначення в інше та для подальшого перепродажу, виникає необхідність встановити обмеження щодо зміни цільового призначення земельних ділянок, отриманих в межах норм безоплатної приватизації, шляхом внесення запропонованих змін до діючого законодавства.

Це сприятиме усуненню зловживань з боку посадових осіб органів виконавчої влади і місцевого самоврядування та окремих громадян у сфері приватизації землі.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до Земельного кодексу України" (щодо передачі земельних ділянок у власність або у користування)

Номер, дата реєстрації: 4371а від 25.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Яценко А.В.

Метою законопроекту є вдосконалення законодавства у сфері земельного права, надання права сільським, селищним міським радам передавати у власність або у користування земельні ділянки державної власності.

Відповідно до діючого законодавства, право передавати земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності має Центральний орган виконавчої влади з питань земельних ресурсів у галузі земельних відносин та його територіальні органи (Державне агентство земельних ресурсів України та його територіальні органи).

Така норма діючого законодавства створює безліч незручностей.

По-перше, сільський, селищний, міський голова та ради завжди має більший доступ до інформації з приводу всього, що відбувається в населеному пункті та за його межами ніж територіальні органи Державного агентства земельних ресурсів. Люди на місцях володіють інформацією з приводу того, хто з фермерів працює на користь

громади, хто використовує земельні ділянки не за своїм цільовим призначенням та ін.. Тому сільська рада може прийняти рішення про передачу земельних ділянок на максимально вигідно для сільської громади умовах.

По-друге, для того щоб передати земельну ділянку у користування заявнику, який претендує на таку земельну ділянку, необхідно декілька разів звертатись до територіального органу Державного агентства земельних ресурсів України, що створює певні незручності для заявника, так як кожного разу він змушений їхати до обласного центру, який від деяких районів знаходиться на дуже віддаленій відстані.

На сьогоднішні день, загальна державна політика спрямована на децентралізацію влади й надання сільським, селищним, міським радам більшого кола повноважень для виконання завдань передбачених законодавством та розвитку територіальної громади. Тому, розширення повноважень сільських, селищних, міських рад з сфери передачі земельних ділянок державної власності відповідає загальнодержавній політиці.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення змін до статті 208 Земельного Кодексу України щодо стимулювання розвитку індустриальних парків"

Номер, дата реєстрації: 4374а від 25.07.2014

Ініціатор: Народний депутат України Шаповалов Ю.А.

Проект Закону розроблено з метою вдосконалення законодавчого регулювання питань створення передумов для розвитку індустриальних парків в Україні, зокрема, щодо регулювання земельних відносин для подальшого створення індустриальних парків.

В умовах економічної кризи в Україні створення та функціонування індустриальних парків є однією із передумов економічного зростання нашої країни та створює перспективи для покращення рівня життя населення.

Разом з тим, у пункті першому частини першої статті 8 Закону України "Про індустриальні парки" визначено, що індустриальні парки можуть створюватися лише на землях промисловості. В окремих випадках, з метою економічного зростання регіону, для створення індустриальних парків можуть надаватися інші землі, у тому числі й землі сільськогосподарського призначення, які не є особливо цінними. При зміні цільового призначення таких земель, на інвестора або власника землі покладається, окрім інших обтяжень, обов'язок сплатити значну за обсягом суму відшкодування втрат сільськогосподарського і лісгосподарського виробництва. Це суттєво зменшує інвестиційну привабливість проектів зі створення індустриальних парків.

Для того, щоб змінити негативні тенденції, необхідно на законодавчому рівні встановити норму щодо звільнення від обов'язку сплати відшкодування втрат сільськогосподарського і лісгосподарського виробництва при зміні цільового призначення вказаних земель для створення індустриальних парків.

Недоотримання фінансових ресурсів бюджетом на етапі зміни цільового призначення земель, передбачає компенсацію цих коштів шляхом створення нових робочих місць та сплати відповідних податків у зв'язку із будівництвом та функціонуванням індустриальних парків.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про безпечність та гігієну кормів"

Номер, дата реєстрації: 4280а від 28.07.2014

Ініціатор: Народні депутати України Ляпіна К.М. Мирний О.Б., Горіна І.А.

Завданнями проекту Закону України "Про безпечність та гігієну кормів" є приведення у відповідність термінології з метою забезпечення гармонізації із

законодавством ЄС, встановлення чітких положень щодо видів правопорушень та міри покарань, створення єдиного контролюючого органу, скасування дозвільних процедур та реєстрації, яких не існує в ЄС, встановлення вимог до процедур державного контролю кормів, встановлення механізму саморегуляції операторами ринку на основі загальних вимог законодавства щодо гігієни кормів.

Реалізація запропонованих законопроектів норм забезпечить зменшення корупційної складової під час виробництва та обігу кормів, захист кінцевих користувачів від недобросовісної виробничої політики.

Проект Закону України "Про безпечність та гігієну кормів" розроблено з метою гармонізації законодавства України до європейських вимог в цій сфері. Законопроект гармонізований із: Регламентом (ЄС) №178/2002 в частині вимог, які встановлюються до безпечності кормів та обов'язків операторів ринку щодо гарантування безпечності корму, який виробляється або знаходиться в обігу; Регламентом (ЄС) №183/2005 щодо гігієни кормів, принципів простежуваності та застосування системи, заснованій на принципах НАССР для забезпечення безпечності корму на усіх ланках кормового ланцюга; Регламенту (ЄС) № 767/2009.

Розроблення законопроекту обумовлено ту тому числі й тим, що питання виробництва, експорту, імпорту, використання, пакування, маркування, транспортування, зберігання та введення в обіг кормів, кормових добавок та преміксів в Україні законодавчо не врегульовано, що створює великі ризики для здоров'я людини під час споживання харчових продуктів тваринного походження.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України "Про внесення зміни до статті 17² Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України"

Номер, дата реєстрації: 4385а від 28.07.2014

Ініціатор: Кабінет Міністрів України Яценюк А.П.

Метою внесення змін до проекту Закону є здійснення державної підтримки не лише великих, а й середніх та дрібних сільськогосподарських товаровиробників шляхом зняття обмежень щодо потужностей тваринницьких ферм та комплексів, які можуть претендувати на часткове відшкодування вартості будівництва та реконструкції.

Разом з тим до переліку об'єктів, вартість яких може бути частково відшкодована, додано доїльні зали та створені на кооперативних засадах м'ясопереробні пункти.

Проект Закону України "Про внесення зміни до статті 17² Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" (далі – проект Закону) розроблений відповідно до численних звернень із регіонів та набуття 01 січня 2015 року чинності статті 33 Закону України "Про безпечність та якість харчових продуктів", якою забороняється реалізація і обіг необробленого молока та сиру домашнього виробництва, а також туш або частин туш парнокопитних та інших копитних подвірного забою на агропродовольчих ринках.

<http://zakon.rada.gov.ua>

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА

02.07.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про реєстрацію виноградних насаджень"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про реєстрацію виноградних насаджень" та аналізу регуляторного впливу зазначеного проекту Мінагрополітики України робить оголошення про його публікацію.

Повний пакет документів до проекту наказу "Про реєстрацію виноградних насаджень" розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України www.minagro.gov.ua.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик 24, Мінагрополітики України. Відповідальний виконавець: Юрченко Василь Григорович, e-mail: yurchenko@minapk.kiev.ua). Тел. 044 279 40 30.

Наказом буде визначено порядок механізму реєстрації виноградних насаджень технічних та столових сортів у господарствах усіх форм власності та ведення державного реєстру виноградників Міністерством аграрної політики та продовольства України

Відповідно до статті 2 Закону України "Про виноград та виноградне вино" та абзацу восьмого підпункту 21 пункту 4 Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500, на Мінагрополітики України покладено повноваження щодо реєстрації виноградних насаджень технічних та столових сортів у господарствах усіх форм власності та ведення державного реєстру виноградників. Затвердження Порядку реєстрації виноградних насаджень та ведення державного реєстру виноградників дозволить сформуванню державний реєстр виноградних насаджень України та створити електронну базу даних виноградних насаджень технічних та столових сортів в розрізі господарств, районів, областей з розміщенням останньої на офіційному веб-сайті Мінагрополітики України.

<http://minagro.gov.ua/>

03.07.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до Порядку використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до Порядку використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету" та аналізу регуляторного впливу зазначеного проекту постанови Міністерство аграрної політики та продовольства України з 3 липня 2014 року оголошує про його публікацію на сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України.

Проект постанови передбачає розширення напрямів надання державної підтримки, удосконалення механізму використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету, порядку надання звітності про використання бюджетних коштів. Проект розроблено з метою приведення Порядку використання сум податку на додану вартість, сплачених

переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 березня 2011 року № 246 (зі змінами), у відповідність із законодавством, удосконалення механізму надання державної підтримки галузі тваринництва та забезпечення ефективного використання коштів, передбачених у Державному бюджеті України.

Повний пакет документів до проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до Порядку використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету" розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua (розділ "Регуляторні акти").

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу в письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, вулиця Хрещатик, 24, місто Київ, 01001. Виконавець: Ментю Ірина Леонідівна, тел. (044)-279-67-38; E-mail: irina.mentu@minagro.gov.ua.

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11. E-mail: inform@dkrp.gov.ua.

Проект постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до Порядку використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету" (далі – проект постанови) розроблено з метою реалізації державної політики у сфері забезпечення функціонування єдиної системи селекції у тваринництві, забезпечення раціонального та ефективного використання коштів державного бюджету.

Проект постанови передбачає удосконалення механізму використання коштів, передбачених у спеціальному фонді Державного бюджету України за бюджетною програмою "Державна підтримка галузі тваринництва", розширення напрямів державної підтримки галузі тваринництва, спрощення порядку надання звітності про їх використання.

Проект постанови розроблено у зв'язку з необхідністю приведення Порядку у відповідність із законодавством, для удосконалення механізму надання державної підтримки у галузі тваринництва та забезпечення ефективного використання коштів, передбачених у спеціальному фонді державного бюджету.

Для забезпечення реалізації державної політики, яка спрямована на забезпечення функціонування єдиної системи селекції у тваринництві, є потреба у запровадженні напряму фінансування – державна підтримка на виконання робіт загальнодержавного значення.

<http://minagro.gov.ua/>

07.07.2014 14:56

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про внесення змін до деяких наказів Мінагрополітики України"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про внесення змін до деяких наказів

Мінагрополітики України” Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу передбачає приведення у відповідність до законодавства Положення про комісію з питань розподілу та виплати часткового відшкодування вартості закуплених племінних телиць, нетелей та корів молочного, м'ясного і комбінованого напрямку продуктивності, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 25 травня 2012 року № 299, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 06 червня 2012 року за № 896/21208, наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 25 травня 2012 року № 300, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06 червня 2012 року за № 897/21209, та Положення про комісію з питань надання суб'єктам господарювання часткового відшкодування вартості закуплених ними племінних телиць, нетелей та корів молочного, м'ясного та комбінованого напрямку продуктивності, затвердженого наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 25 травня 2012 року № 300, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 06 червня 2012 року за № 897/21209. Проект розроблено з метою забезпечення реалізації державної політики щодо надання державної підтримки галузі тваринництва та використання бюджетних коштів відповідно до законодавства.

Повний пакет документів проекту наказу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua (розділ “Регуляторні акти”).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту наказу та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, вулиця Хрещатик, 24, місто Київ, 01001. Виконавець: Ментю Ірина Леонідівна, тел. (044)-279-67-38, E-mail: irina.mentu@minagro.gov.ua;

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11. E-mail: inform@dkrp.gov.ua.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про внесення змін до деяких наказів Мінагрополітики України” розроблено з метою реалізації державної політики у сфері надання державної підтримки виробникам продукції тваринництва.

Проект наказу передбачає приведення у відповідність до діючого законодавства положень.

Прийняття змін до положень дозволить спрямувати бюджетні кошти на державну підтримку виробників продукції тваринництва та забезпечить ефективне використання бюджетних коштів, що є одним з факторів у збільшенні обсягів виробництва тваринницької продукції.

Проект наказу підготовлений у зв'язку з необхідністю приведення у відповідність до законодавства Положення про комісію з питань розподілу та виплати часткового відшкодування вартості закуплених племінних телиць, нетелей та корів молочного, м'ясного і комбінованого напрямку продуктивності, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 25 травня 2012 року № 299, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 06 червня 2012 року за № 896/21208, наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 25 травня 2012 року № 300, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 06 червня

2012 року за № 897/21209, та Положення про комісію з питань надання суб'єктам господарювання часткового відшкодування вартості закуплених ними племінних телиць, нетелей та корів молочного, м'ясного та комбінованого напрямку продуктивності, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 25 травня 2012 року № 300, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 06 червня 2012 року за № 897/21209 (далі – положення).

<http://minagro.gov.ua/>

10.07.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України "Про внесення зміни до пункту 2 розділу XI "Прикінцеві положення" Закону України "Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту Закону України "Про внесення зміни до пункту 2 розділу XI "Прикінцеві положення" Закону України "Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини" та аналізу регуляторного впливу зазначеного проекту Мінагрополітики України робить оголошення про його публікацію.

Повний пакет документів до Закону України "Про внесення зміни до пункту 2 розділу XI "Прикінцеві положення" Закону України "Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини" розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: (www.minagro.gov.ua /розділ Регуляторна політика/ Проекти регуляторних актів 2014).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою:

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, Державна служба України з питань регуляторної політики та підприємництва, e-mail: mail@dkrp.gov.ua;

01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, Міністерство аграрної політики та продовольства України, Відповідальний виконавець: Спашиба Оксана Василівна. Тел. 279-84-90. e-mail: oksana.spashyba@minagro.gov.ua.

Проект Закону "Про внесення зміни до пункту 2 розділу XI "Прикінцеві положення" Закону України "Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини" (далі - проект Закону) розроблений з метою відтермінування заборони використання слова з префіксом "біо" при маркуванні молочних продуктів, виробництво яких відповідно до нормативних документів передбачає використання пробіотиків для уникнення можливих втрат суб'єктами господарювання при зупинці виробництва біопродуктів.

Відповідно до частини сьомої статті 29 Закону України "Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини" (далі - Закон) забороняється при маркуванні продукції, яка не відповідає вимогам цього Закону, використовувати позначення з написами "органічний", "біодинамічний", "біологічний", "екологічний", словами з префіксом "біо" тощо. Згідно із вимогами Закону виробникам молочних продуктів заборонено використовувати слова з префіксом "біо", якщо такі продукти не відповідають вимогам даного Закону.

Чинна редакція частини сьомої статті 29 Закону призведе до зникнення біокефіру та біойогурту як категорії кисломолочної продукції. Адже з метою дотримання вимог законодавства виробникам кисломолочної продукції, яка містить пробіотики, необхідно здійснити ряд досить тривалих за часом заходів, зокрема: внести

зміни до технічних умов та технологічної документації, маркування продукту, змінити дизайн упаковки, внести корективи у рекламні кампанії та маркетингові плани тощо.

Наразі 35 виробників молочних продуктів у маркуванні використовують префікс "біо", з них 27 виробників є національними товаровиробниками.

Упродовж багатьох років підприємства молочної галузі виробляють кисломолочні продукти, в тому числі біопродукти – біокефір, біойогурт та інші. В даному випадку назви "біокефір", "біойогурт" - це не позначення при маркуванні продуктів (вироблених з органічної сировини), а власна назва продуктів. Відповідно до Національного стандарту України ДСТУ 2212:2003 "Виробництво молока та кисломолочних продуктів. Терміни та визначення" у пункті 1 "Сфера застосування" зазначено, що цей стандарт установлює українські терміни та визначення понять стосовно виробництва молока та кисломолочних продуктів. Зокрема, біопродукт – це молочний продукт, який містить пробіотики в кінці терміну придатності кількістю не менше 107 КУО/г. Корисну дію пробіотичних мікроорганізмів на організм споживача має бути обов'язково підтверджено клінічними дослідженнями.

<http://minagro.gov.ua/>

10.07.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України, Міністерства фінансів України "Про затвердження Змін до Порядку використання коштів державного бюджету, передбачених на здійснення заходів щодо запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин"

Проект наказу "Про затвердження Змін до Порядку використання коштів державного бюджету, передбачених на здійснення заходів щодо запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин" розроблено Міністерством аграрної політики та продовольства України на виконання Закону України "Про Державний бюджет України на 2014 рік".

Проект наказу передбачає державну підтримку галузі утилізації відходів тваринного походження, неякісних харчових продуктів та продовольчої сировини. Погодження даного проекту наказу дозволить раціонально та ефективно використовувати кошти державного бюджету.

Зазначений проект наказу разом із аналізом регуляторного акту знаходиться на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України www.minagro.gov.ua.

Пропозиції та зауваження до зазначеного законопроекту надсилати протягом п'яти днів з дня оприлюднення на адресу:

01001 м. Київ, вул. Хрещатик, 24 Департаменту ринків тваринництва з Головною державною племінною інспекцією;

01011 м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11 Державному комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва. Головний розробник: Кошевська Ольга Іванівна, тел.:374-07-70, e-mail: mail@dkrp.gov.ua

Проект наказу розроблений з метою забезпечення екологічного, ветеринарного і епізоотичного благополуччя в країні шляхом утилізації та переробки значних обсягів відходів тваринного походження, неякісних харчових продуктів та продовольчої сировини

У зв'язку із внесенням змін до Закону України "Про Державний бюджет України на 2014 рік", якими передбачено передачу бюджетної програми "Заходи по боротьбі з шкідниками та хворобами сільськогосподарських рослин, запобігання

розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин” до Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України, виникла необхідність даним проектом наказу затвердити зміни до Порядку використання коштів державного бюджету, передбачених на здійснення заходів щодо запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики України, Міністерства фінансів України від 10 лютого 2007 року № 80/177 (у редакції наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України, Міністерства фінансів України від 12 лютого 2013 року № 84/114), зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 22 лютого 2007 року за № 161/13428 (далі – Порядок).

Зміни, що вносяться до Порядку дозволять удосконалити механізм надання державної підтримки державним спеціалізованим підприємствам, які виконують функції збирання, транспортування, заготівлі, переробки та утилізації трупів загиблих тварин, боєнських та інших відходів тваринного походження та вилученої з обігу неякісної і небезпечної продукції (далі – небезпечна сировина).

Чинний Порядок передбачає щомісячну компенсацію виробничих витрат з проведення заходів щодо запобігання розповсюдженню збудників інфекційних хвороб тварин, але так як звітні дані грудня місяця, у зв'язку із закінченням бюджетного року, випадають, доцільно внести зміни до Порядку, які передбачають звітувати про виконані роботи за останній місяць року до 25 числа звітного місяця.

Вчасна та повна оплата за спожиті енергоносії, паливо-мастильні матеріали та виплата заробітної плати працівникам, безпосередньо задіяним у виробництві, державними підприємствами, які займаються утилізацією небезпечних відходів тваринного походження, неякісних харчових продуктів та продовольчої сировини, є гарантом їх безперебійного функціонування.

<http://minagro.gov.ua/>

15.07.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про затвердження Порядку визначення на конкурсних засадах поліграфічного підприємства з виготовлення і видачі суб'єктам господарювання бланків довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків "Транзит" та Положення про таку комісію"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про затвердження Порядку визначення на конкурсних засадах поліграфічного підприємства з виготовлення і видачі суб'єктам господарювання бланків довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків “Транзит” та Положення про таку комісію” Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено відповідно до пункту 13) частини першої статті 21 Закону України “Про систему інженерно-технічного забезпечення в агропромисловому комплексі” та Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500/2011.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України за адресою: <http://www.minagro.gov.ua> та Державної інспекції сільського господарства України за адресою: <http://www.disgu.gov.ua>

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, Державна служба України з питань регуляторної політики та підприємництва, e-mail: mail@dkrp.gov.ua;

03190, м. Київ, вул. Баумана, 9/12, Державна інспекція сільського господарства України, виконавець Цибко Сергій Дмитрович, тел./факс (044) 232-94-38, e-mail: ov@corp2.net.

Метою зазначеного проекту наказу Мінагрополітики України “Про затвердження Порядку визначення на конкурсних засадах поліграфічного підприємства з виготовлення і видачі суб’єктам господарювання бланків довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків “Транзит” та Положення про таку комісію” (далі – проект наказу) є впорядкування процедури забезпечення суб’єктів господарювання, які здійснюють торгівлю тракторами, самохідними шасі, самохідними сільськогосподарськими, дорожньо-будівельними і меліоративними машинами, сільськогосподарською технікою, іншими механізмами, бланками довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків “Транзит”.

Проект наказу підготовлено відповідно до пункту 13 частини першої статті 21 Закону України “Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України”, підпункту 23 пункту 4 Положення про Державну інспекцію сільського господарства України, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 459.

Відповідно до пункту 13 частини першої статті 21 Закону України “Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України” одним із завдань Держсільгоспінспекції України є забезпечення суб’єктів господарювання, діяльність яких пов’язана з реалізацією машин, бланками довідок-рахунків, біржових угод, актів приймання-передавання машин та номерними знаками “Транзит”, організація державного контролю за дотриманням ними законодавства у цій сфері.

Разом з тим, відповідно до пункту 2.4 Порядку забезпечення бланками довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерними знаками “Транзит” суб’єктів господарювання, діяльність яких пов’язана з реалізацією машин, що підлягають реєстрації та обліку в державних інспекціях сільського господарства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики України від 08 травня 2007 року № 311, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 червня 2007 року за № 578/13845 (далі – Порядок), на сьогодні виготовлення і видачу суб’єктам господарювання бланків довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків “Транзит” здійснює підприємство, визначене Міністерством аграрної політики України.

Тому на сьогодні склалась ситуація, яка унеможливує виконання Держсільгоспінспекцією України функцій із забезпечення суб’єктів господарювання, які здійснюють торгівлю технікою, бланками документів та здійснення контролю за діяльністю таких суб’єктів господарювання.

Запропонованими змінами передбачається встановити, що поліграфічне підприємство, яке здійснює виготовлення і видачу суб’єктам господарювання бланків довідок-рахунків, актів приймання-передавання машин і номерних знаків “Транзит” визначається Держсільгоспінспекцією України на конкурсних засадах.

Крім того, з метою створення прозорої процедури визначення підприємства зазначеним проектом наказу визначено порядок проведення конкурсу.

24.07.2014

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України до проекту наказу “Про затвердження вартості майна, що припадає на одного працівника недержавного сільськогосподарського підприємства Автономної Республіки Крим (області) за 2013 рік”

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу “Про затвердження вартості майна, що припадає на одного працівника недержавного сільськогосподарського підприємства Автономної Республіки Крим (області) за 2013 рік” Мінагрополітики України робить оголошення про його публікацію.

Проект наказу “Про затвердження вартості майна, що припадає на одного працівника недержавного сільськогосподарського підприємства Автономної Республіки Крим (області) за 2013 рік” підготовлено відповідно до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 657 “Деякі питання безоплатної передачі частки державного майна в агропромисловому комплексі, що приватизується”.

Повний пакет документів до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про затвердження вартості майна, що припадає на одного працівника недержавного сільськогосподарського підприємства Автономної Республіки Крим (області) за 2013 рік” розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України (www.minagro.gov.ua / розділ Регуляторна політика / Проекти регуляторних актів).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту наказу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, вулиця Хрещатик, 24, місто Київ, 01001. Головний виконавець Боярко Наталія Анатоліївна, телефон 278-60-85. E-mail: boyarko@minaprk.gov.ua.

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, місто Київ, вулиця Арсенальна, 9/11. E-mail: mail@dkrp.gov.ua

Метою розробки проекту наказу “Про затвердження вартості майна, що припадає на одного працівника недержавного сільськогосподарського підприємства Автономної Республіки Крим (області) за 2013 рік” (далі – проект наказу) є дотримання норм чинного законодавства з питань приватизації.

Проект наказу підготовлено з метою реалізації пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 657 “Деякі питання безоплатної передачі частки державного майна в агропромисловому комплексі, що приватизується” (далі – постанова). Мінагрополітики України має визначити та затвердити вартість майна, що припадає на одного працівника недержавного сільськогосподарського підприємства Автономної Республіки Крим (області), шляхом ділення вартості власного капіталу таких підприємств на середню кількість їх працівників на підставі зведених статистичних даних щодо вартості власного капіталу недержавних сільськогосподарських підприємств Автономної Республіки Крим (області) за 2013 рік та середньої кількості працівників таких підприємств, наданих Державною службою статистики України листом від 20 червня 2014 року № 04.3-07/82-14, а також поінформувати Фонд державного майна України про визначену вартість майна.

<http://minagro.gov.ua/>

3. ПОДІЇ, ФАКТИ

29.07.2014 КМУ пропонує держпідтримку невеликим фермерським господарствам - законопроект

Кабінет Міністрів України виніс на розгляд Верховної Ради законопроект, що дає право невеликим фермерським тваринницьким господарствам на державну підтримку нарівні з великими агрохолдингами. Законопроект (реєстр. № 4385а) "Про внесення змін до Закону України "Про державну підтримку сільського господарства" зареєстрований у ВР 28 липня.

У пояснювальній записці до документа наголошується, що введення даних змін дозволить будь-яким тваринницьким господарствам незалежно від поголів'я наявного худоби або птиці претендувати на часткове відшкодування вартості будівництва тваринницьких комплексів.

АПК-інформ

29.07.2014 В Україні підготовлено зміни до законодавства про контейнерні перевезення - АМПУ

Асоціація контейнерних ліній України представила проекти змін до чинного законодавства для удосконалення контейнерних перевезень. Про це 28 липня повідомила прес-служба Адміністрації морських портів України.

У повідомленні наголошується, що дані зміни спростять процедури контейнерних перевезень в морських портах. Всі проекти змін найближчим часом будуть оформлені АМПУ відповідним чином і направлені до Міністерства інфраструктури України.

За оцінкою фахівців АКЛУ, зміна законодавства збільшить ринкову привабливість морської транспортної інфраструктури України, підвищить конкурентоспроможність національних контейнерних портів і наблизить умови роботи в морпортах до міжнародних стандартів.

АПК-інформ

28.07.2014 ЄС ввів санкції проти Севастопольського та Керченського портів, а також кількох кримських агрокомпаній

Євросоюз ввів санкції проти 9 кримських компаній. Зокрема, санкції накладені на національне виробничо-аграрне об'єднання "Масандра", держпідприємство "Агрофірма" Магарач "Національного інституту винограду і вина "Магарач" (с. Віліно, Бахчисарайський район), держпідприємство "Завод шампанських вин "Новий світ" (Судак).

Крім того, під санкції підпали держпідприємство "Севастопольський морський торговельний порт", держпідприємство "Керченський морський торговельний порт".

Рішення ради ЄС про введення санкцій опубліковано в офіційному журналі Євросоюзу від 26 липня 2014 р. В ньому вказується, що санкції були введені проти компаній, передача права власності на які суперечать українському законодавству.

Раніше, в червні п. р., ЄС заборонив імпорт на свою територію товарів, вироблених в Криму.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

25.07. 2014 Росія вводить заборону на ввезення всієї молочної продукції з України

З понеділка, 28 липня п. р., Росія вводить заборону на поставки молока та молочної продукції з України. Про це заявив помічник голови Россільгоспнагляду Олексій Алексеєнко.

"Ми провели нараду по молоку та молочній продукції і прийняли рішення з 28 липня обмежити ввезення такої продукції в Росію з України", - заявив він.

Це рішення прийнято у зв'язку з неодноразовими порушеннями російських ветеринарно-санітарних вимог. Йдеться, зокрема, про виявлення антибіотиків тетрациклінової групи.

Крім того, були виявлені випадки, коли кількість бактерій в молочній продукції не відповідає нормам. Найчастіше це відбувалося з сухим молоком і сухою молочною сироваткою, з яких виробляються сири.

Як повідомило джерело з Россільгоспнагляду, заборона стосується усієї молочної продукції, включаючи сири.

"Рішення прийнято, українські колеги про нього поінформовані, в найближчу годину це рішення буде формалізовано", - заявив він.

Зараз у реєстрі постачальників в РФ значаться 10 українських підприємств-постачальників сиру та іншої молочної продукції. Іншим підприємствам (всього в списку 27 постачальників) ввезення продукції в РФ було заборонено раніше.

Нагадаємо, раніше Россільгоспнагляд прийняв рішення призупинити з 28 липня ввезення продукції рослинництва з України в ручній поклажі, багажі та у поштових відправленнях. Як уточнив О. Алексєнко, рішення було ухвалене за підсумками наради фітосанітарії у зв'язку з виявленням карантинної продукції.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

24.07.2014 ВР України не підтримала передачу права розпорядження сільгоспземлями територіальним органам Держземагентства

Депутати Верховної Ради України не підтримали в першому читанні законопроект (реєстр. № 4286) "Про внесення змін до ст. 122 Земельного кодексу України щодо уточнення повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин". "За" відповідне рішення 25 липня проголосували 48 депутатів.

Законопроектом пропонувалося внести зміни до ст. 122 Земельного кодексу України та надати повноваження територіальним органам Державного агентства земельних ресурсів України розпоряджатися державними землями сільськогосподарського призначення.

АПК-Інформ

24.07.2014 "Укрзалізниця" ввела підвищувальні коефіцієнти на перевезення вантажів, в т. ч. зернових

Міністерство інфраструктури України з 1 січня 2015 р. буде встановлювати тарифи на всі види залізничних перевезень. Про це повідомив заступник генерального директора "Укрзалізниці" Віталій Жураковський.

"Розроблено цілий порядок організації роботи по встановленню тарифів на вантажні, пасажирські та приміські перевезення. Контролювати організацію цієї роботи буде тарифна комісія Міністерства інфраструктури, яка буде створена у відповідності з порядком реформування залізничної галузі та організації акціонерного товариства "Укрзалізниця", - розповів В.Жураковський.

За його словами, підвищення тарифів у зв'язку з реформуванням "Укрзалізниці" в публічне акціонерне товариство поки не передбачається.

Тим часом від 23 липня п. р. відповідно до наказу Міністерства інфраструктури України № 306 від 11.07.2014 р. вводяться в дію нові коефіцієнти для розрахунку оплати за транспортування вантажів по залізниці. Зокрема, для перевезень вантажів 2 тарифного класу, включаючи зернові, вводиться коефіцієнт 1,232.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

24.07.2014 ВР України пропонує спростити отримання сільгоспземель

Депутат Верховної Ради України Василь Петювка пропонує наділити районні державні адміністрації правом передавати державні земельні ділянки для ведення особистого сільського господарства. Відповідний законопроект (реєстр. № 4329а) "Про внесення доповнення до Земельного кодексу України (щодо передачі призначених для ведення особистого селянського господарства земельних ділянок у власність або користування)" зареєстрований у ВР України 22 липня.

У пояснювальній записці до законопроекту зазначається, що внесення даних змін дозволить спростити процес отримання земель сільгосппризначення.

У свою чергу, депутат ВР Анжеліка Лабунська пропонує надати можливість безкоштовної приватизації сільгоспземель особам, які не мають досвіду роботи в аграрному виробництві або ж профільної освіти. Дану пропозицію закріплено законопроектом (реєстр. № 4340а) "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку створення фермерського господарства", зареєстрованим у Верховній Раді 22 липня.

"Необхідність підтвердження досвіду роботи або наявності освіти для отримання у власність або в оренду земельної ділянки призводить лише до створення штучного бар'єру на шляху до ефективного здійснення фермерської діяльності", - наголошується в пояснювальній записці до документа.

АПК-інформ

23.07.2014 Мінагрополітики наполягає на збереженні податкових пільг для аграріїв до 2016 р.

Міністерство аграрної політики і продовольства має намір домагатися збереження режиму пільгового оподаткування сільгоспвиробників до 1 січня 2016 року, повідомив голова відомства Ігор Швайка.

"Будемо боротися за те, про що ми говорили. Щоб не раніше 1 січня 2016 (були внесені зміни в режим оподаткування аграріїв)", - сказав міністр.

Як повідомлялося, Кабінет Міністрів вніс на розгляд Верховної Ради законопроект, який передбачає перевід з 1 січня 2015 р. найбільших агровиробників (обробляють більше 1 тис. га з щорічним оборотом в 20 млн. грн.) на загальну систему оподаткування податком на додану вартість.

Переклад агровиробників на загальну систему оподаткування є однією з вимог ключового кредитора України Міжнародного валютного фонду, спільно з яким уряд нашої країни реалізує програму реформ.

Режим пільгового оподаткування для сільгоспвиробників діє в Україні з 1998 р. Він включає в себе фіксований сільгосподаток, акумуляцію сільгосппідприємствами коштів ПДВ, а також підтримку тваринницьких господарств за рахунок перерахування ПДВ переробних компаній

Інформаційна компанія "ПроАгро"

23.07.2014 ВР гармонізувала закон про безпечність та якість харчових продуктів в Україні до норм ЄС

22 липня 2014 Верховна Рада України гармонізувала українське законодавство з нормами ЄС у сфері безпеки та якості харчових продуктів, прийнявши закон № 4179-А. За даний документ проголосували 230 народних депутатів.

Закон передбачає уточнення термінології, уточнення видів правопорушень та адекватності міри покарання, створення єдиного контролюючого органу у сфері безпеки харчових продуктів, скасування дозвільних документів і процедур, які відсутні в Європейському Союзі, впровадження європейських принципів регулювання ГМО, зокрема, в частині реєстрації джерел ГМО, а не продуктів, вироблених з них.

Закон удосконалює термінологію для забезпечення гармонізації із законодавством ЄС. Він також вносить зміни в ряд інших законів, зокрема, до Кодексу про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу, Господарського, до законів "Про безпечність та якість харчових продуктів", "Про дитяче харчування", "Про ветеринарну медицину", "Про питну воду та питне водопостачання", "Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні ГМО", і в декрет Кабінету Міністрів про стандартизацію і сертифікацію.

УНІАН

23.07.2014 В Україні може бути повністю заборонено продаж сільгоспземель

Державне агентство земельних ресурсів (Держземагентство) ініціює відмову від ідеї відкриття ринку земель сільськогосподарського призначення, перейшовши до довгостроковій оренді сільгоспугідь. Про це на брифінгу повідомив голова Держземагентства Сергій Рудик.

"Ми пропонуємо відмовитися від такого поняття як мораторій на продаж земель сільгосппризначення, але не для того, щоб відкрити ринок, а для того, щоб заборонити продаж землі сільгосппризначення взагалі. Ми пропонуємо внести поняття речове право як право не на продаж землі, а право на довгострокову оренду землі сільськогосподарського призначення, визначаючи мінімальний термін цієї оренди в 14 років", - сказав С. Рудик, зазначивши, що відповідна ініціатива викладена в розробленому відомством законопроекті.

Глава Держземагентства також уточнив, що максимальний термін оренди сільгоспземель, згідно з проектом закону, повинен скласти 50 років. С. Рудик підкреслив, що відмова від ринку земель і перехід до довгострокової оренди дозволить забезпечити інтереси і власників земель, і держави, і інвесторів.

"Інвестор, маючи перспективу обробки землі до 50 років, зможе таким чином розраховувати на довгострокові інвестиції, тому що він зможе прогнозувати, що з цією земліянкою буде через 5, 10 або 25 років", - сказав С. Рудик.

Водночас він пообіцяв, що даний проект закону, перш ніж надійти на розгляд парламенту, пройде громадські обговорення.

Міністр аграрної політики і продовольства Ігор Швайка неодноразово заявляв, що оборот сільгоспземель в Україні може існувати і без відкриття ринку земель, а у формі оренди. За його словами, орендні відносини як для українських, так і для зарубіжних виробників є достатніми.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

22.07.2014 ВР перенесла голосування за введення держконтролю щодо безпеки кормів

Верховна Рада України сьогодні перенесла голосування за урядовий законопроект № 4986 "Про державний контроль у сфері забезпечення безпеки та якості харчових продуктів і кормів, благополуччя тварин". Під час сигнального голосування цей документ підтримали лише 213 народних депутатів.

Цей законопроект покликаний гармонізувати законодавство України щодо державного нагляду (контролю) відповідно до регламентів ЄС № 854/2004, № 882/2004, № 669/2009 та директиви Ради ЄС № 97/78/ЕС.

Згідно з пояснювальною запискою до документа, даний законопроект встановлює вимоги до організації та здійснення заходів державного контролю представниками компетентного органу з метою перевірки виконання операторами ринку вимог законодавства про безпеку харчових продуктів і кормів, а також законодавства про здоров'я і благополуччя тварин.

Проект закону регулює питання, пов'язані з розробкою і впровадженням довгострокового національного плану державного контролю, плану дій у надзвичайних обставинах.

Як наголошується, особливу увагу в проекті закону приділяється загальним принципам здійснення державного контролю харчових продуктів тваринного походження, зокрема свіжого м'яса; державного контролю за виробництвом і розміщенням на ринку живих двостулкових моллюсків, живих голкошкірих, живих кишковопорожнинних і живих морських черевоногих моллюсків; державному контролю риби та рибних продуктів; державному контролю сирого молока і молочних продуктів.

Дія проекту закону поширюється на операторів ринку, які здійснюють виробництво та / або обіг:

- Тварин, призначених для виробництва харчових продуктів;
- Харчових продуктів;
- Продуктів тваринного походження;
- Побічних продуктів тваринного походження, не призначені для споживання людиною;
- Кормів для тварин.

Крім того, нардепи не підтримали альтернативний урядовому законопроект № 4986-1. Під час сигнального голосування за нього віддали свої голоси лише 217 нардепів.

Також нардепи не підтримали під час сигнального голосування проект закону № 4179а "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо харчових продуктів", який пов'язаний з двома попередніми. За цей документ проголосували лише 215 парламентаріїв.

Депутати домовилися, що повернуться до розгляду цих важливих законопроектів орієнтовно в четвер, 24 липня 2014.

РБК-Україна

22.07.2014 Мінекономрозвитку прогнозує зниження валового збору зерна в Україні в 2014/15 МР до 58,3 млн.т

Міжвідомча робоча група (МРГ) при Міністерстві економічного розвитку і торгівлі прогнозує валове виробництво зернових в Україні в 2014/15 МР на рівні 58 262 тис. т (без урахування АР Крим), що впливає з розрахункового балансу попиту та пропозиції зерна, опублікованого на сайті відомства.

Прогнозоване виробництво зернових на 7,6% менше оцінки МРГ виробництва зернових в 2013/14 МР (63051 тис. т на 1 червня 2013) Зокрема, виробництво пшениці прогнозується в обсязі 20 476 тис. т, що на 8,1 % менше, ніж у минулому сезоні (22280 тис. т), жита - 450 тис. т (-29,5%, 638 тис. т), ячменю - 7324 тис. т (-3,1%, 7562 тис. т), кукурудзи - 28 423 тис. т (-8,2%, 30 950 тис. т).

Основне скорочення прогнозу виробництва зернових у поточному сезоні пояснюється вилученням з нього обсягів збору зернових в АР Крим, в той час як минулого сезону ці обсяги враховувалися.

За прогнозом МРГ, в 2014/15 МР Україна експортує 32 021 тис. т зернових проти 33 064 тис. т, які, по оцінкою групи, поставлені за кордон у минулому сезоні.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

21.07.2014 Мінфін України наполягає на знятті з 2015 р. режиму звільнення від ПДВ експорту зерна

Міністерство фінансів України наполягає на знятті з 1 січня 2015 року режиму звільнення від ПДВ експорту зерна. Про це заявив міністр фінансів України Олександр Шлапак під час погоджувальної ради депутатських груп і фракцій.

"Ми наполягаємо на тому, щоб з 1 січня 2015 р. був знятий режим звільнення від оподаткування податком на додану вартість з експорту зернових і технічних культур. Ми наполягали на цьому ще 27 березня, коли розглядалися в парламенті зміни до держбюджету на 2014 р. Тоді ми не змогли добитися цього. Зараз хочу пояснити, що така дотація буде непосильною для державного бюджету", - заявив О. Шлапак.

Нагадаємо, у березні Кабінет Міністрів пропонував Верховній Раді України не повертати ПДВ при експорті зерна. Однак ця пропозиція не знайшла підтримки у депутатів. У ході розгляду змін до держбюджету на 2014 р. в сесійній залі парламенту, було прийнято рішення, що з 1 квітня 2014 р. по 1 жовтня 2014 р. діє редакція, запропонована урядом (ПДВ не відшкодовується нікому). Далі, з 1 жовтня 2014 (під новий урожай) на відшкодування ПДВ при експорті зерна можуть розраховувати безпосередні сільгоспвиробники і перші покупці.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

21.07.2014 Кабмін має намір позбавити великих аграріїв податкових пільг

Кабінет Міністрів України пропонує з 1 січня 2015 року перевести великих сільгоспвиробників на загальну систему оподаткування. Відповідна ініціатива міститься в урядовому законопроекті № 4309а, зареєстрованому в парламенті 21 липня.

Документ, зокрема, передбачає скасування для агрокомпаній, чий річний оборот (за винятком операцій з імпорту) перевищує 20 млн. грн., а площі земель в обробці - 1 тис. га, фіксованого сільгоспподатку та спецрежиму акумуляції податку на додану вартість (ПДВ).

Відповідно до законопроекту, дрібні сільгоспвиробники зможуть залишати у своєму розпорядженні 80% нарахованої суми ПДВ, а сплаті до держбюджету підлягає 20%. Одночасно уряд пропонує продовжити до 1 січня 2015 року режим звільнення від оподаткування ПДВ операцій з експорту зернових і технічних культур.

Як повідомлялося, Верховна Рада в березні відстрочила право на відшкодування ПДВ при експорті зерна і технічних культур виробникам і першим покупцям цих культур до 1 жовтня 2014, що формально вступило в дію на початку поточного року. Відповідний закон "Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні" набув чинності 1 квітня.

Згідно з внесеними до Податкового кодексу поправками, відшкодування ПДВ при експорті зернових і технічних культур поки можуть отримати лише сільгоспідприємства, які виростили ці культури на власних або орендованих сільськогосподарських землях.

Реформа пільгового оподаткування в аграрному секторі є однією з умов співпраці України з Міжнародним валютним фондом.

Аграрні асоціації неодноразово виступали проти скасування пільги з ПДВ, оскільки отримані кошти спрямовуються на розвиток галузі. За їх оцінками, при скасуванні спецрежиму оподаткування в АПК збитковим стане кожне друге сільгоспідприємство, а скорочення валового обсягу виробництва в галузі складе 8-10%.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

14.07.2014 Мінекономрозвитку України розробило проект податкової реформи

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України в рамках підготовки реформи податкового законодавства запропонувало уряду в якості базової концепції реформ скорочення кількості податків до восьми, а також зниження ставок низки податків, у т.ч. податку на додану вартість - до 17%. Про це йдеться в проекті концепції податкової реформи, опублікованому на сайті Мінекономрозвитку.

Відповідно до даної концепції, слід залишити в якості базових такі податки: на прибуток, на додану вартість, акцизний податок, ресурсний податок, податок на доходи фізичних осіб, податок на майно, фіксований сільськогосподарський податок і єдиний податок, який сплачують підприємці за спрощеною системою оподаткування. Всі інші податки, включаючи туристичний збір, екологічний податок, плату за користування землею і водою, спеціальні надбавки і збори, державні мита, пропонується скасувати як неефективні.

Крім того, МЕРТ пропонує реформувати податок на додану вартість, а саме - ввести диференційовану ставку 7% і 17% замість діючої зараз єдиної ставки в 20%. Ставку ПДВ у 7% пропонується застосовувати до суб'єктів підприємництва, зайнятим у сфері виробництва, видобутку корисних копалин і в оптовій торгівлі. Ставка в 17% передбачається для підприємств роздрібною торгівлі. Крім того, Мінекономрозвитку пропонує ввести практику ПДВ-рахунків для проведення розрахунків з бюджетом.

АПК-Інформ

10.07.2014 Кабмін України має намір створити п'ять торгових представництв за кордоном для просування української сільгосппродукції

Кабмін України планує створити п'ять торгових представництв за кордоном для просування української сільгосппродукції. Про це 10 липня повідомив прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

"Урядом будуть створені офіси торгових представництв України в країнах, на ринках яких є перспектива. Це - один з ключових інструментів у просуванні української продукції за кордоном", - підкреслив він, додавши, що діючі раніше торговельні місії неефективні.

Як уточнив міністр аграрної політики і продовольства Ігор Швайка, такі представництва будуть створені в п'яти країнах.

АПК-Інформ

10.07.2014 КМУ планує в 2015 році відновити компенсації аграріям відсоткової ставки за кредитами

Кабінет Міністрів України збирається з 2015 р. відновити компенсації аграріям відсоткової ставки за банківськими кредитами. Про це 10 липня заявив прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

"Ми на наступний рік будемо відновлювати програму компенсації відсоткової ставки за кредитами для АПК", - повідомив він.

За словами А.Яценюка, така програма є найбільш ефективною.

АПК-Інформ

02.07.2014 ЄС скасовує обмеження на імпорт української соняшникової олії

Європейський Союз скасовує обмеження на імпорт української соняшникової олії контролюючого характеру.

Дане рішення Єврокомісія ухвалила 1 липня, а в законної силу воно набуде через 20 днів після його офіційного опублікування.

Обов'язкові додаткові перевірки при поставках української соняшникової олії в ЄС були введені в 2008 р. після виявлення в ньому мінеральних масел

Інформаційна компанія "ПроАгро"

02.07.2014 Верховна Рада скасувала дозвільні обмеження на вивезення зерна за межі області

1 червня 2014 р. Верховна Рада прийняла законопроект № 3140 "Про внесення змін до Закону України "Про зерно та ринок зерна в Україні"(щодо оптимізації формування зернових ресурсів України), підготовлений за участю Української аграрної асоціації.

За даний законопроект проголосували 250 депутатів при необхідних 226.

"Існування законодавчих положень щодо регіональних ресурсів зерна було приводом для необґрунтованих обмежень пересування зерна в межах України, а також створювало можливості для корупційних зловживань у цій сфері та фінансових втрат для аграріїв", - зазначив глава УАА Володимир Макар.

За інформацією деяких учасників ринку, аграрії часто були змушені просити дозволу у місцевих адміністраціях на вивіз зерна за межі області. Чиновники

обґрунтовують необхідність отримання такого дозволу відповідною статтею Закону України "Про зерно та ринок зерна", згідно з якою на обласні адміністрації покладений "контроль над формуванням регіональних ресурсів зерна".

В асоціації вказують, що механізм цінового регулювання шляхом формування регіональних ресурсів зерна довів свою неефективність, у зв'язку з чим було введено новий механізм забезпечення областей борошном - через Аграрний фонд за фіксованими Міністерством аграрної політики та продовольства цінами. Починаючи з 2011 р., Мінагрополітики щорічно визначає щомісячні обсяги реалізації пшеничного та житнього борошна, виробленого із зерна державного інтервенційного фонду для кожної області.

Ухвалення змін до закону ліквідує менш ефективний і недієвий механізм - формування регіональних ресурсів зерна при збереженні забезпечення регіонів борошном через Аграрний фонд.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

4. АНАЛІТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ

ЩОДО РОЗВИТКУ РИНКУ ПРОДУКЦІЇ СПИРТОВОЇ ГАЛУЗІ В УКРАЇНІ

Сеперович Н. В.,

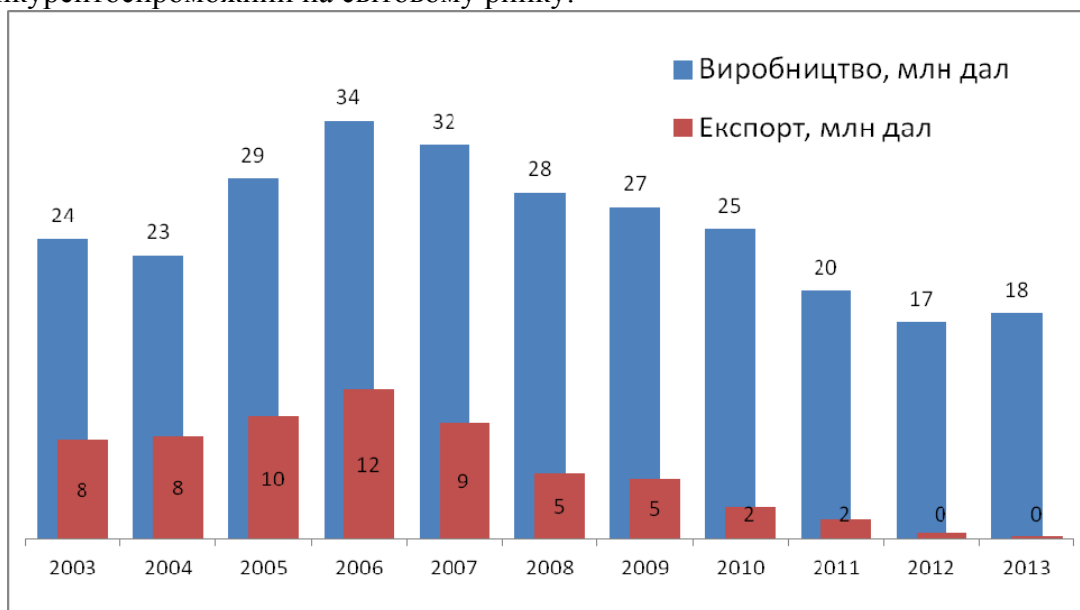
канд. екон. наук, експерт ІРАР

Розглянуто напрямки розвитку та охарактеризовано складові ринку продукції спиртової галузі. Виробництво біопалива окреслено як головний напрям подальшого розвитку спиртової галузі. З цією метою слід передбачити комплекс організаційно-економічних заходів, а розпочати пропонується з переорієнтації частини виробничих потужностей на виробництво біопалива.

Сьогодні вітчизняна спиртова галузь потребує суттєвого реформування з огляду на її незадовільний фінансовий стан та потенціал для розвитку в перспективі. Існуюча державна монополія на виробництво та реалізацію спирту етилового не сприяє його конкурентоспроможності. Висока частка спирту етилового перебуває у тіньовому обороті, що також є однією з причин неефективності виробництва спирту. Внутрішній ринок спирту етилового є обмеженим, що вимагає пошуку більш ефективніших та альтернативних каналів його реалізації. Тому сьогодні важливо окреслити головні напрямки розвитку ринку продукції спиртової галузі України та розробити комплекс організаційно-економічних заходів щодо забезпечення конкурентоспроможності виробництва спирту етилового та біопалива.

Україна повністю забезпечує власні потреби у сировині для виробництва спирту етилового. За останні 10 років (2003-2013) виробництво етилового спирту мало тенденції як до зростання, так і до падіння, зокрема найбільшого обсягу досягало у 2006 році – 34 млн дал. У наступні роки обсяги виробництва спирту знизилися майже наполовину і у 2013 році склали 18 млн дал. Причиною скорочення виробництва спирту етилового стало згорання його експорту та змушена переорієнтація виробництва на внутрішній ринок.

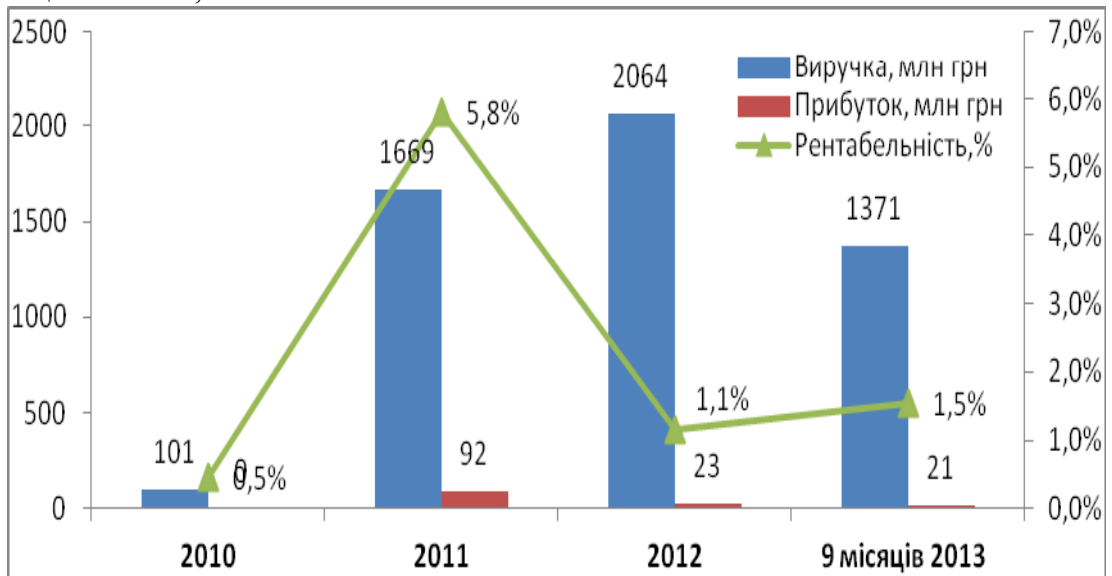
Так, у 2011-2013 роках спирт етиловий реалізувався переважно на внутрішньому ринку, а його експорт у 2013 році становив лише 2% до рівня 2006 року (рис. 1). Це обумовлено тим, що нині за ціною вітчизняний спирт етиловий неконкурентоспроможний на світовому ринку.

Джерело: оперативна інформація МінАПП

Рис. 1. Виробництво та експорт спирту в Україні, млн дал

Рівень рентабельності виробництва спирту на підприємствах (за результатами фінансово-господарської діяльності) є досить низький і має тенденцію до ще більшого спаду. Так, у 2012 році рівень рентабельності спиртових підприємств становив 1,1%, за 9 місяців 2013 – 1,5%.

Джерело: оперативна інформація МінАПП

Рис. 2. Основні показники фінансово-господарської діяльності спиртових підприємств, 2010-2013 рр.

Низький рівень прибутковості виробництва спирту етилового обумовлений високою собівартістю його виробництва насамперед через недостатню завантаженість існуючих потужностей спиртових заводів, моральну застарілість та фізичну зношеність основних засобів виробництва спиртової галузі. У 2013 році виробничі потужності склали 62,1 млн декалітрів, а використовувались (були завантажені) лише на третину, через що витрати по експлуатації та утримання основних засобів суттєво впливали на собівартість виробленого спирту.

В останні роки багато спиртових заводів не працюють взагалі. Так, у 2013 році у спиртовій галузі нараховувалося 78 підприємств, у тому числі: ДП „Укрспирт” – 38, з них не працювало 7 підприємств, (із працюючих виробляли: спирт - 29, КМПА – 1, технічні рідини – 1); ДК „Укрспирт” - 40, не працювало 31, (виробляли: спирт - 5, біоетанол та КМПА – 4).

З огляду на кон'юнктуру ринку спирту етилового сьогодні функціонування такої кількості підприємств спиртової галузі економічно є необґрунтованим насамперед через незавантаженість потужностей, що позначається на підвищенні собівартості готової продукції. Тому необхідно змінити систему управління підприємствами спиртової галузі з метою підвищення її ефективності, а потужності, які не використовуються, слід переорієнтувати на виробництво інших видів продукції, зокрема біоетанолу.

Крім того, існують суттєві обсяги (за різними підрахунками - до 40%) виробництва неврахованого (не облікованого) обсягу спирту етилового, виробничі витрати якого списуються на легальні обсяги, роблячи їх собівартість значно вищою. Це також негативно впливає на рівень конкурентоспроможності вітчизняного спирту етилового, на його експортні можливості.

Також однією з причин підвищення собівартості виробництва спирту етилового є те, що закупівля сировини для його виробництва здійснюється за завищеними цінами. Це обумовлено рівнем управління підприємствами спиртової галузі і конфліктом інтересів та цілей керівників підприємств. Ціллю держави є зростання капіталізації

(прибутковості), а для менеджерів спиртових заводів – насамперед рівень зарплати і можливі винагороди (бонуси). При такому балансі інтересів роль держави зведена до мінімуму, а менеджмент підприємств здійснює власну політику, не завжди прозору та таку, що не ставить інтереси держави на перше місце.

Суттєвий обсяг тіньового ринку алкогольної продукції забезпечує чітку злагоджену роботу багаторівневої системи нелегального обороту спирту етилового та лікєро-горілочаних виробів всіх учасників цього ринку: від виробників сировини (спирту) до виробників лікєро-горілочаних виробів, а також до оптових та роздрібних торговців.

На жаль, сьогодні недостатнє регулювання з боку держави легального обороту спирту етилового та алкогольної продукції у поєднанні з високим рівнем мотивації для виробництва і реалізації нелегальних обсягів алкогольної продукції робить надзвичайно привабливим (через високу маржу) не облікове виробництво спирту етилового та продукції з нього.

В Україні виробництво спирту етилового регулюється Законом від 19.12.1995 р. №481 "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів", відповідно до ст. 2 цього Закону виробництво спирту може здійснюватися лише на державних підприємствах, а біоетанолу - на підприємствах усіх форм власності за наявності у них ліцензій.

У 2000 році відбулася реорганізація державних підприємств, що входили до складу концерну "Укрспирт", шляхом приєднання до державного підприємства "Укрспирт" (постанова Кабінету Міністрів України №672 від 28.07.2010 року).

Ліцензування діяльності з виробництва та торгівлі спиртом етиловим здійснюється відповідно до ст. 9 Закону України від 01.06.2000 р. №1775-III "Про ліцензування певних видів господарської діяльності". Ліцензії на виробництво спирту видаються за заявою суб'єкта господарювання, до якої додаються: копії засновницьких документів; дозвіл про допуск суб'єкта господарювання до виробництва продукції, виданий центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері пожежної і техногенної безпеки; дозвіл на початок роботи суб'єкта господарювання, виданий центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці; довідка центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення, про санітарно-технічний стан виробництва і безпеки праці; атестат виробництва, виданий центральним органом виконавчої влади, уповноваженим відповідно до законодавства (Держспоживстандарт); документ, який підтверджує внесення річної плати за ліцензію; довідки органу державної податкової служби України про взяття заявника на облік як платника податків та про внесення місць зберігання спирту до Єдиного реєстру (для виробників спирту етилового).

Ліцензії на виробництво спирту етилового видаються суб'єктам господарювання, які на момент подання заяви про видачу ліцензії є власниками або відповідно до інших не заборонених законодавством підстав володіють та/або користуються приміщеннями та обладнанням, що забезпечують повний технологічний цикл виробництва спирту етилового.

Одночасно з видачею ліцензії орган виконавчої влади, уповноважений Кабінетом Міністрів України, видає суб'єкту господарювання додаток до ліцензії, який містить перелік видів спиртів, які вправі виробляти суб'єкт господарювання.

Ліцензії видаються терміном на п'ять років, а плата за них справляється щорічно. Так, річна плата за ліцензію на виробництво спирту етилового складає 780 гривень (ст. 4 Закону України від 19.12.1995 р. № 481 "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів"), а річна плата за ліцензії на право оптової торгівлі спиртом етиловим становить – 500 тис. гривень.

Згідно з підпунктом 14.1.14. пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України визначено, що біоетанол - спирт етиловий зневоджений, який виготовлений з біомаси для використання як біопаливо та належить до товарної позиції 2207 згідно з УКТ ЗЕД. Біоетанол містить ряд шкідливих домішок (метанол, циклогексан, сірка, фосфор тощо) та підлягає обов'язковій денатурації бензином (від 1,0 до 1,5 відсотки), що унеможливує його використання для харчових потреб.

Виробництво та обіг біоетанолу регулюються також Законом України від 19.12.1995р. № 481 "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів" (аналогічно спирту) і займатися виробництвом біоетанолу можуть підприємства усіх форм власності, які мають повноваження Кабінету Міністрів України на здійснення зазначеної господарської діяльності, та ліцензії на виробництво та оптову торгівлю біоетанолом.

Контроль за виробництвом та обігом біоетанолу здійснюється аналогічно спирту, зокрема, на підприємствах, які здійснюють виробництво біоетанолу, встановлюються податкові пости, які здійснюють щоденний контроль не тільки обсягів виробництва готової продукції, але і використання сировини, енергетичних ресурсів, води.

Підпунктом 229.1.15. Податкового кодексу України встановлено, що під час виробництва біоетанолу на спиртових заводах забороняється:

- а) виробництво та зберігання спирту етилового на підприємствах з виробництва біоетанолу;
- б) зберігання біоетанолу на складах виробника без денатурації його бензином (1-10 відсотків);
- в) зберігання на складах виробника спирту етилового.

Відповідно до підпункту 229.1.16. Податкового кодексу України встановлено, що підприємствам, які є одночасно виробниками біоетанолу та біопалива на його основі, авальований вексель (банківська розписка) не оформляється.

Сьогодні активно відбувається робота з організації виробництва біоетанолу на підприємствах спиртової галузі, підпорядкованих Мінагрополітики України. Підставою є те, що світові запаси підземних енергетичних ресурсів є обмеженими, з кожним роком відбувається зростання вартості їх видобутку та підвищення цін на нафтові палива. Тому альтернативним видом палива є біоетанол. Приклад США, який є найбільшим виробником біоетанолу у світі (54%), де щороку на імпорті нафтопродуктів заощаджується понад 30 млрд. дол.

За даними світових експертів, у світі налічується 575 заводів із виробництва етанолу загальною потужністю 80,6 млн. тонн. Завдяки додаванню біоетанолу до бензину, економія нафти у 2010 році, становила 50,7 млн. тонн, що дорівнює річному споживанню її в Нідерландах і Польщі разом узятих. Найбільшими виробниками біоетанолу у світі є: США – 54,3%, Бразилія – 33,7%, Китай – 2,8% і Канада – 1,8%, інші країни - 7,4%.

За існуючих умов вітчизняне виробництво біоетанолу стримується досить високою його собівартістю у порівнянні із основними світовими виробниками біоетанолу. Так, при фактичній собівартості виробництва українського біоетанолу на рівні 58 €/100 л, досить складно конкурувати із американським (із кукурудзи - 39,5 €/100 л) або бразильським (із цукрової тростини - 14,5 €/100 л) біоетанолом.

Найбільшими виробниками етанолу в світі є Бразилія та США, які застосовують його як добавку до бензинів з масовою часткою біоетанолу до 20% (без зміни в конструкції сучасних двигунів, які працюють на бензині); як спеціальне спиртове паливо з масовою часткою біоетанолу в суміші більше 80%, на якому працюють спеціально обладнані двигуни. У країнах ЄС [2] мінімальна частка біопалива в бензинах для транспортних цілей до 31 грудня 2005 року становила 2%, а починаючи з 31 грудня 2010 року - 5,75%.

В Україні Законом від 19 червня 2012 року № 4970-VI "Про внесення змін до деяких законів України щодо виробництва та використання моторних палив з вмістом біокомпонентів" рекомендовано у 2013 році та обов'язково у 2014-2015 роках вміст біоетанолу в бензинах моторних - не менш як 5 відсотків, а з 2016 року - не менш як 7 відсотків (об'ємних).

За даними Держкомстату України, обсяг виробництва вітчизняного бензину у 2012 році становив 1634,8 тис тонн або близько 39% від його споживання в Україні. Для забезпечення 5% вмісту біоетанолу (біокомпонентів) на рівні виробленого в 2012 році Україні обсягу виробництва бензинів потреба в біоетанолі (біокомпонентах) складає всього 81,8 тис. тонн.

За період 2011-2012 років обсяг виробництва біоетанолу збільшився у 35 разів і у 2012 році склав 21,11 тис. тонн, а обсяг виробництва компоненту моторного палива альтернативного, відповідно, у 15 разів і 29,52 тис. тонн.

За 9 місяців 2013 року проти відповідного періоду минулого року обсяг виробництва біоетанолу збільшився у 4,6 рази і склав 31,3 тис. тонн, обсяг виробництва компоненту моторного палива альтернативного збільшився майже у 3 рази і склав 36,4 тис. тонн.

Державною програмою активізації розвитку економіки на 2013-2014 роки передбачено перепрофілювання 34 підприємств спиртової галузі. Програмою не передбачено бюджетного фінансування, тому ДП "Укрспирт" розроблено інвестиційний проект "Впровадження виробництва біоетанолу на підприємствах спиртової галузі", який було розглянуто АТ "Укрексімбанк", доопрацьовано згідно з його вимогами та на даний час готується на експертизу Мінекономрозвитку.

Мінагрополітики України підготовлено проект постанови КМ України "Про внесення змін до деяких актів КМ України та визнання такою, що втратила чинність, постанови КМ України від 2 лютого 2011 р. № 61", яким пропонується створити на базі майна підприємств спиртової галузі, з використанням якого виготовляється біоетанол та біокомпоненти, Державне підприємства "Біопаливо", що дозволить забезпечити координацію у сфері виробництва біоетанолу та біопалив.

Це дозволить забезпечити виробництво біоетанолу та КМПА на спиртових заводах загальним обсягом 175,4 тис т/на рік або 244,6 тис т/рік (із урахуванням станцій по зневодненню).

За розрахунками, за сприятливих умов максимальна кількість біоетанолу, яку зможе використати внутрішній ринок, може складати до 300 тис. тонн. Таку кількість біоетанолу вітчизняна промисловість здатна виробляти. При цьому слід зазначити, що споживання бензинів зменшиться на відповідний обсяг, що знизить обсяги переробки нафти на вітчизняних заводах та/або зменшить обсяг імпорту Україною готових бензинів.

Таким чином, необхідно здійснити низку заходів, які сприятимуть розвитку спиртової галузі в країні, переорієнтації частини її незадіяних потужностей на переробку спирту на біоетанол, зокрема:

- прискорити розроблення та прийняття нормативно-правового акту щодо затвердження Кабінетом Міністрів України переліку підприємств, діяльність яких пов'язана з виробництвом бензинів моторних сумішевих або з додаванням (змішуванням) біоетанолу та/або біокомпонентів на його основі до вуглеводневої основи (бензинів, фракцій, компонентів тощо);
- прискорити прийняття Урядом створення Державного підприємства "Біопаливо";
- зважаючи на те, що згідно з статтею 4 Закону України "Про альтернативні види палива" біоетанол належить до альтернативних видів рідкого палива, доцільно внести відповідні зміни до чинного законодавства щодо визначення терміну "біоетанол", а також передбачити окремий спрощений порядок здійснення господарської діяльності у сфері його виробництва та обігу, оскільки на даний час

виробництво і обіг біоетанолу здійснюється в порядку встановленому для спирту етилового на харчові потреби;

- провести детальний аналіз структури імпортованих до України бензинів моторних, із урахуванням якого встановити фактичну потребу внутрішнього ринку у біоетанолі (біокомпонентах);
- провести поглиблений незалежний аудит діяльності підприємств спиртової галузі, у тому числі на предмет виробництва спирту поза обліком (у першу чергу шляхом співставлення нормативних витрат енергоносіїв та сировинних компонентів із фактичним її використанням окремо по кожному підприємству) та визначення реальної вартості кожного з підприємств спиртової галузі. За результатами аудиту визначення переліку підприємств «реальних» банкрутів та прийняття рішення щодо їх виключення з переліку підприємств, які не можуть бути приватизовані, та подальшого продажу їх через ФДМУ.

Також необхідно забезпечити чіткий облік спирту, процесів його зберігання та транспортування із безпосереднім зв'язком із системами відповідного контролю Міндоходів (наявність спецтранспорту з системами глобального позиціонування GPS (за допомогою системи GPS ведеться спостереження за місцезнаходженням рухомих об'єктів з високою точністю).

Крім того, пропонується відійти від монополії на активи з виробництва спирту етилового, а залишити за державою лише регулювання і контроль процесів виробництва і реалізації спирту та горілки. Це сприятиме зниженню фінансового тиску на державу у вигляді утримання неефективних підприємств спиртової галузі та зростанню конкуренції на ринку спирту, що у свою чергу сприятиме зниженню собівартості та прибутковості галузі.

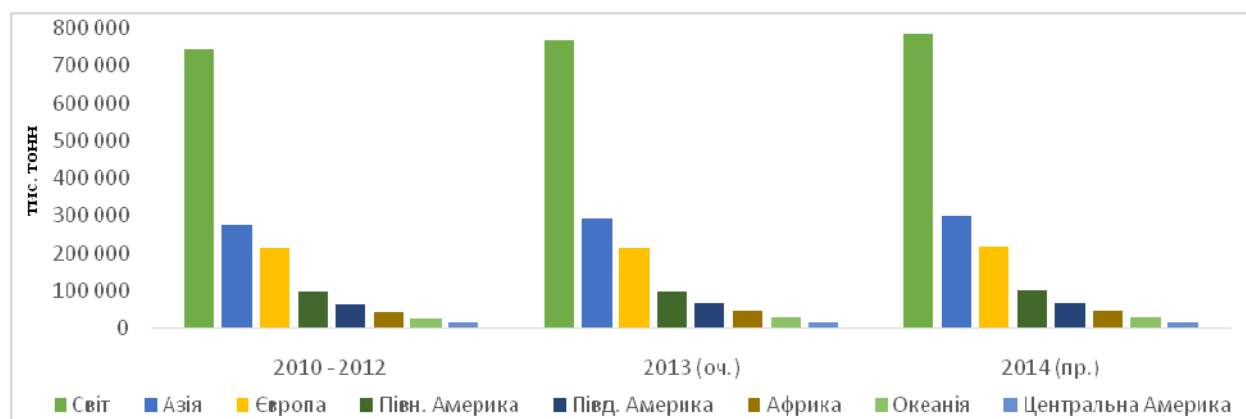
ПРОГНОЗ ВИРОБНИЦТВА МОЛОКА ТА ОСНОВНИХ МОЛОЧНИХ ПРОДУКТІВ В СВІТІ ТА УКРАЇНІ У 2014 РОЦІ

Дем'янчук В. В.,
кандидат с-г наук, експерт IPAR

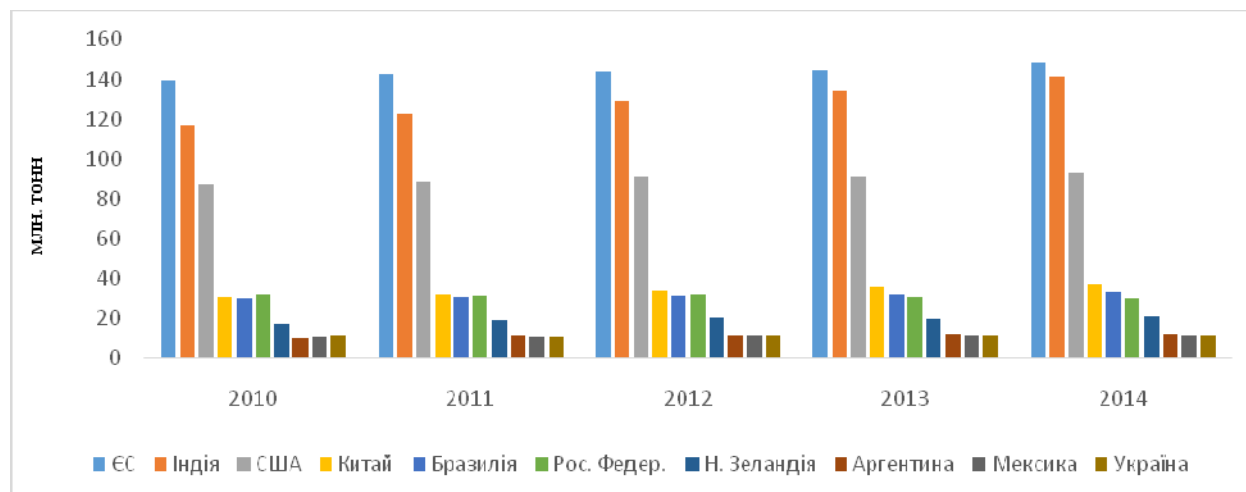
Згідно оцінок Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН, виробництво молока та молочних продуктів в світі у 2014 році (рис. 1) становитиме 783,192 млн. т. (у молочному еквіваленті). При цьому рівень зростання виробництва у порівнянні із минулим роком очікується в обсязі 16,034 млн. т. або 2,1%.

З огляду на регіональне розміщення виробництва молока та молочних продуктів, найбільші їх обсяги у 2014 р. будуть вироблені в країнах Азії – 301,467 млн. т. (38,5% від світового виробництва), в країнах Європи – 217,935 млн. т. (27,8%), Північної Америки – 101,99 млн. т. (13%), Південної Америки – 68,129 млн. т. (8,7%), Африки – 47,293 млн. т. (6%), Океанії – 29,648 млн. т. (3,8%), Центральної Америки – 16,729 млн. т. (2,1%).

В регіональному аспекті, у порівнянні із минулим роком, найбільше зростання обсягів виробництва прогнозується в Океанії (на 1,178 млн. т. або 4,1%). В Азії рівень зростання становитиме 3,1% (на 9,062 млн. т.), Північній Америці – 2,2% (на 2,171 млн. т.), Південній Америці – 1,1% (на 1,125 млн. т.), Європі – 0,97% (на 2,107 млн. т.), Центральній Америці – 0,71% (на 118 тис. т.), Африці – 0,58% (на 272 тис. т.).

1. Виробництво молока та молочних продуктів в регіонах світу у 2010 – 2014 роках, mlkequivalent (джерело - FAO).

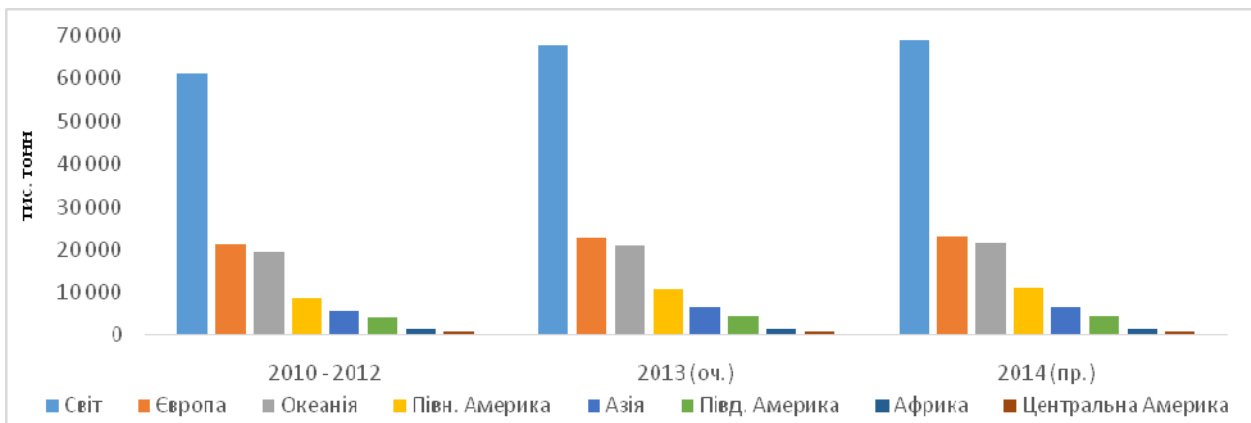
2. Провідні виробники молока в світі у 2010 – 2014 роках (джерело - USDA).

До провідних виробників молока в світі у 2014 р. (рис. 2) віднесені - ЄС (148,75 млн. т.), Індія (141,125 млн. т.), США (93,375 млн. т.), Китай (37,5 млн. т.), Бразилія (33,375 млн. т.), Російська Федерація (30,5 млн. т.), Нова Зеландія (21,45 млн. т.), Аргентина (12,11 млн. т.), Мексика (11,599 млн. т.), Україна (11,54 млн. т.).

У порівнянні з минулим роком, очікується, що у ЄС виробництво молока збільшиться на 3,9 млн. т. (на 2,7%), в Індії – на 6,625 млн. т. (на 4,9%), у США - на 2,104 млн. т. (на 2,3%), в Китаї – на 1,75 млн. т. (на 4,9%), у Бразилії – на 995 тис. т. (на 3,1%), у Новій Зеландії – на 1,25 млн. т. (на 6,2%), в Аргентині – на 179 тис. т. (на 1,5%), у Мексиці – на 188 тис. т. (на 1,6%), в Україні – на 70 тис. т. (0,6%), у Російській Федерації можливе зменшення його виробництва на 161 тис. т (на 0,5%).

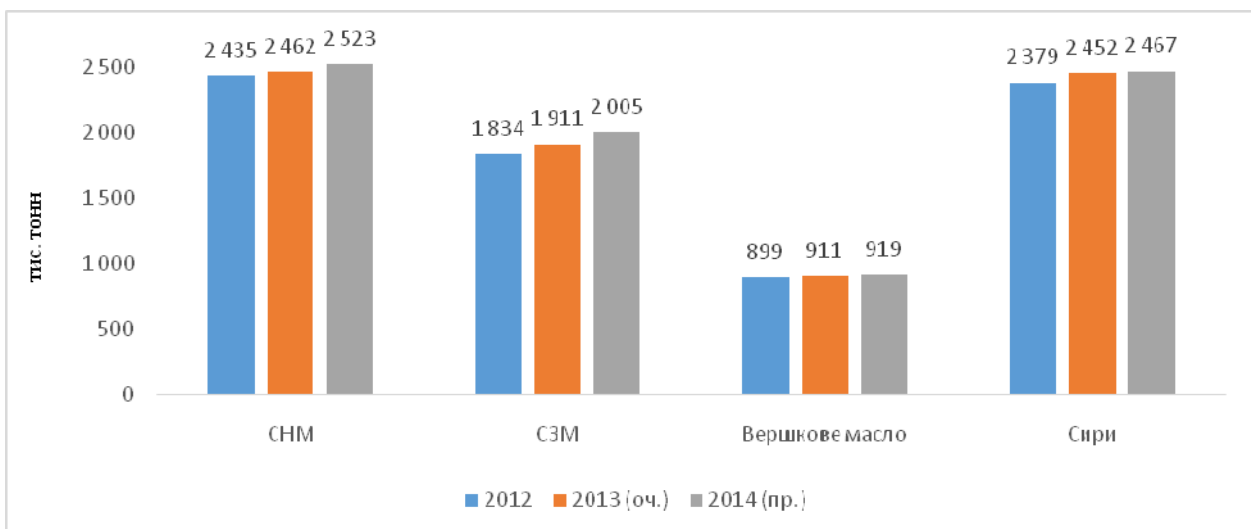
Обсяги світової торгівлі молочними продуктами (у молочному еквіваленті) у поточному році очікуються на 1,196 млн. т. (на 1,8%) більше від минулого року(рис. 3).

При цьому експорт молочної продукції з Європи може збільшитися на 247 тис. т. (на 1,1%), з Океанії – на 635 тис. т. (на 3%), Північної Америки – на 312 тис. т. (на 2,8%), Азії – на 119 тис. т. (на 1,8%). Очікується деяке зменшення експорту з Південної та Центральної Америки, а також Африки.

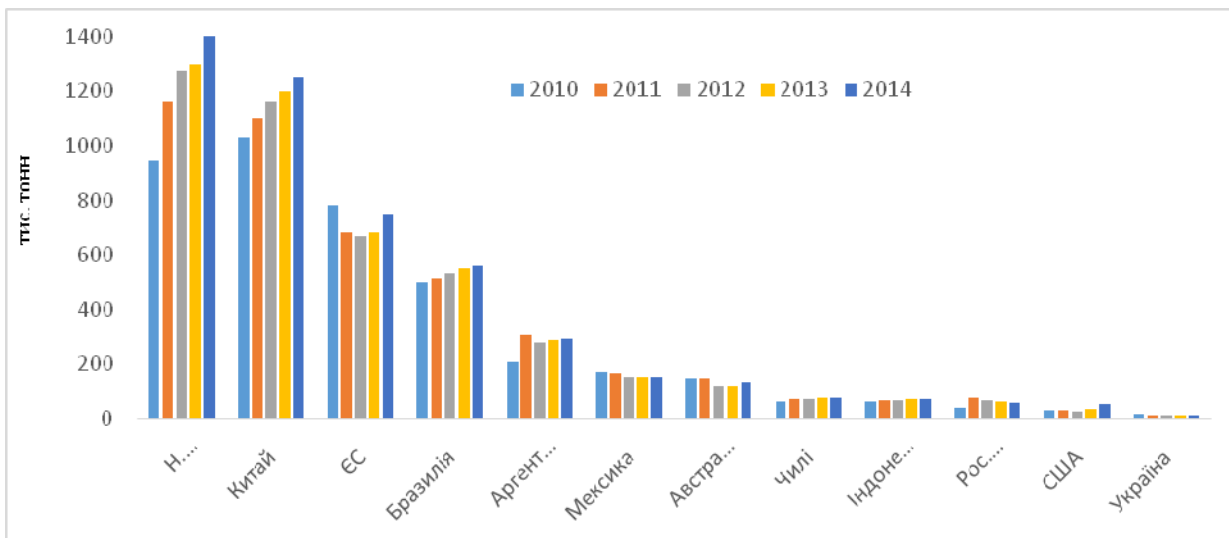
3. Обсяги світової торгівлі молочними продуктами та їх експорт з регіонів світу у 2010 – 2014 роках, milkequivalent(джерело - FAO).

Серед основних видів молочних продуктів (рис. 4) найбільше зростання світового експорту очікується по відношенню до сухого знежиреного молока (СЗМ), - до 2,005 млн. т., що перевищує показник минулого року на 94 тис. т. (на 4,9%).

4. Експорт сухого незбираного молока (СНМ), сухого знежиреного молока (СНМ), вершкового масла та сирів в світі у 2012 – 2014 роках (джерело - FAO).

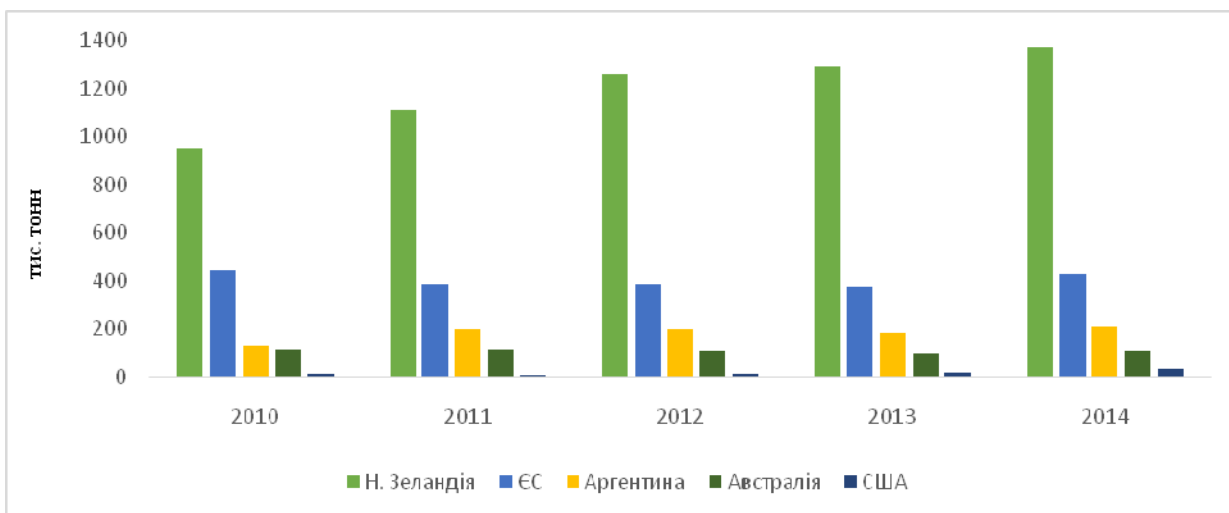
Експорт сухого незбираного молока (СНМ) може збільшитися до 2,523млн. т., що більше від минулого року на 61 тис. т. або на 2,5%. Обсяги експорту вершкового масла становитимуть 919 тис. т. що практично на рівні 2013 р. Аналогічна ситуація очікується щодо експорту сирів, обсяги якого можуть досягти у 2014 р. 2,467 млн. т. (проти 2,452 млн. т. у 2013 р.).

5. Провідні виробники СНМ в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

Найбільшими виробниками СНМ в світі у поточному році (рис. 5) визначаються Нова Зеландія (1,4 млн. т.), Китай (1,25 млн. т.), ЄС (750 тис. т.), Бразилія (560 тис. т.) та Аргентина (291 тис. т.). Серед інших основних виробників СНМ – Мексика (150 тис. т.), Австралія (135 тис. т.), Чилі (75 тис. т.), Індонезія (72 тис. т.), Російська Федерація (60 тис. т.), США (55 тис. т.) та Україна (11 тис. т.).

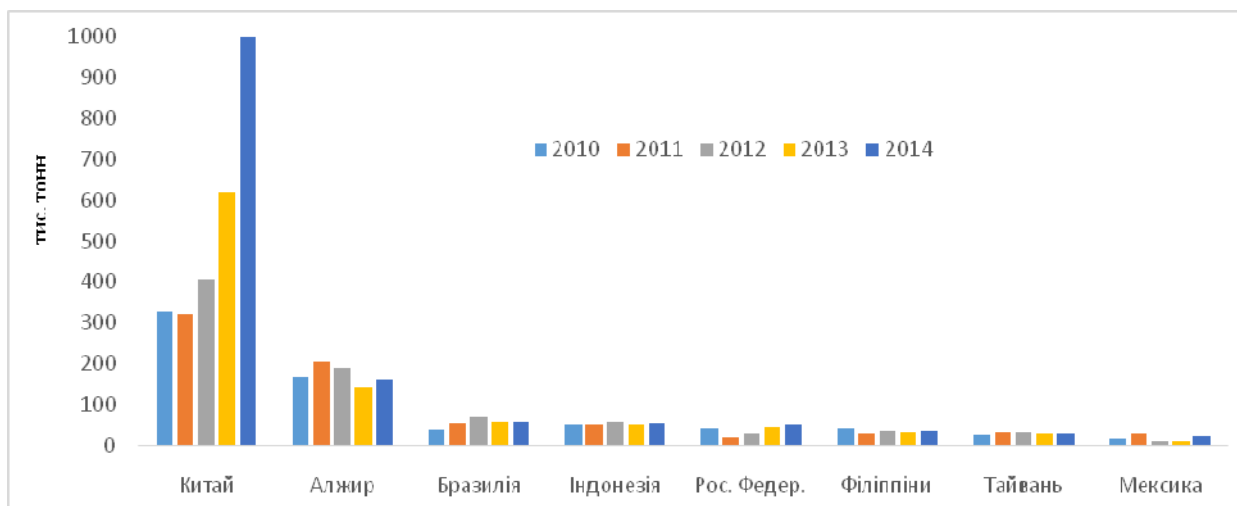
У 2014 р. очікується певне підвищення виробництва СНМ у Новій Зеландії – на 100 тис. т. (7,7%), Китаї – на 50 тис. т. (4,2%) та ЄС - на 65 тис. т. (9,5%). В той же час, рівень виробництва СНМ в інших країнах-основних його виробниках очікується на рівні минулого року.

6. Провідні експортери СНМ в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

Очікуються як провідні світові експортери СНМ (рис. 6) – Нова Зеландія (1,375 млн. т.), ЄС (430 тис. т.), Аргентина (210 тис. т.), Австралія (110 тис. т.) та США (32 тис. т.).

При цьому на Нову Зеландію припадатиме 54,5% світових поставок СНМ. Слід також зазначити, що протягом останніх років (з урахуванням прогнозу на поточний рік) обсяги експорту СНМ з Нової Зеландії збільшитимуться на 426 тис. т. (в 1,45 рази), Аргентини – на 82 тис. т. (в 1,6 рази), США – на 22 тис. т., а обсяги його поставок з ЄС та Австралії залишатимуться практично на рівні 2010 р.

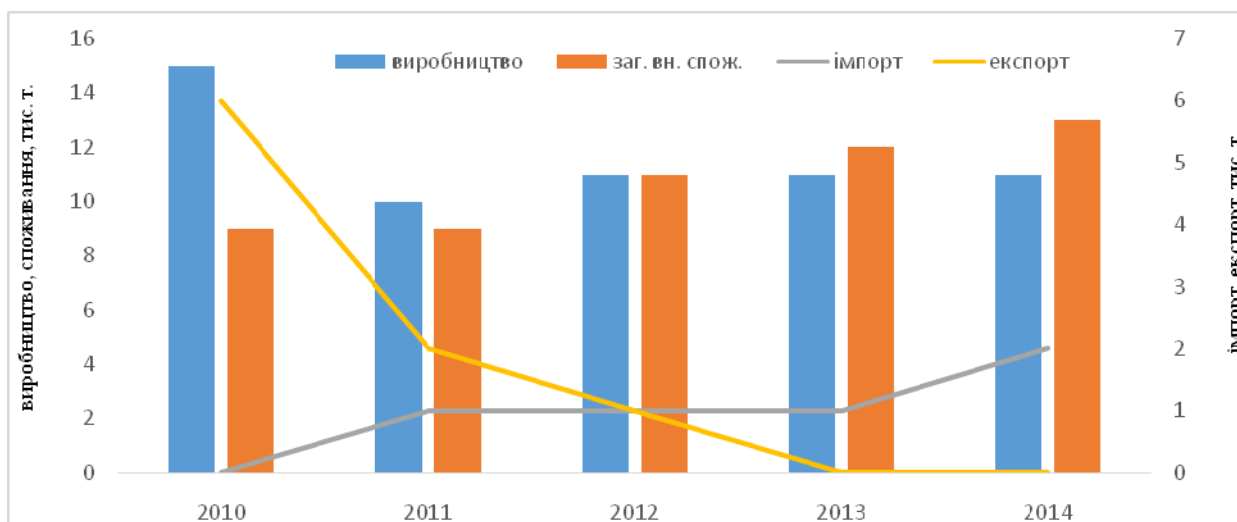

7. Провідні імпортери СНМ в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

Найбільшим імпортером СНМ у поточному році очікується Китай (рис. 7), поставки до якого у поточному році, у порівнянні із попереднім, можуть збільшитися на 381 тис. т. (в 1,6 рази) та досягти 1 млн. т. (39,6% світової торгівлі СНМ).

Згідно чинного прогнозу, іншими основними імпортерами СНМ визначені – Алжир (160 тис. т.), Бразилія (58 тис. т.), Індонезія (55 тис. т.), Російська Федерація (52 тис. т.), Філіппіни (36 тис. т.), Тайвань (30 тис. т.) та Мексика (22 тис. т.).

За виключенням Тайваню, у 2014 р., у порівнянні з минулим роком, очікується збільшення поставок до всіх інших імпортерів СНМ – до Алжиру – на 19 тис. т. (на 13,5%), Бразилії – на 1 тис. т. (на 1,8%), Індонезії – на 5 тис. т. (на 10%), Російської Федерації – на 8 тис. т. (на 18,2%), Філіппін – на 4 тис. т. (на 12,5%), Мексики – на 11 тис. т. (вдвічі).

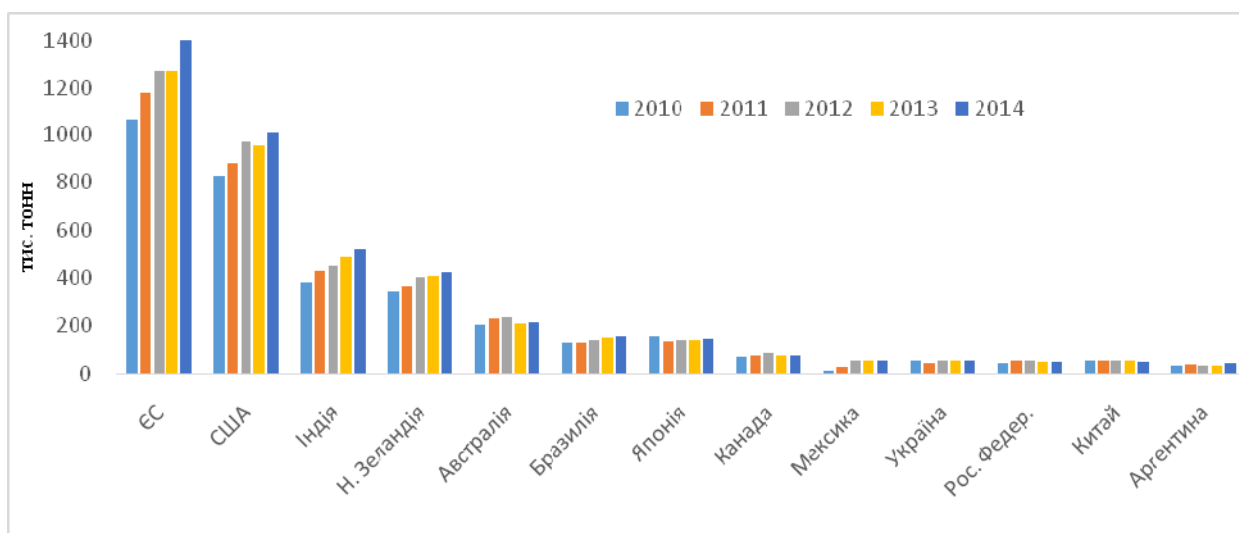

8. Виробництво СММ в Україні у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

В Україні виробництво СММ у 2014 р. (рис. 8) становитиме 11 тис. т. (на рівні минулого року), обсяги його загального внутрішнього споживання збільшитимуться до 13 тис. т. (у 2013 р. – 12 тис. т.), імпорту становитиме 2 тис. т. (проти 1 тис. т. у 2013 р.). Також, як і у минулому році, не очікується певного експорту СММ з України.

Як провідні світові виробники сухого знежиреного молока (СЗМ) у 2014 р. визначаються ЄС (1,4 млн. т.), США (1,006 млн. т.), Індія (520 тис. т.), Нова Зеландія (425 тис. т.), Австралія (215 тис. т.), Бразилія (154 тис. т.), Японія (145 тис. т.), Канада (76 тис. т.), Мексика (55 тис. т.), Україна (52 тис. т.), Російська Федерація (50 тис. т.), Китай (49 тис. т.), Аргентина (42 тис. т.) – рис. 9.

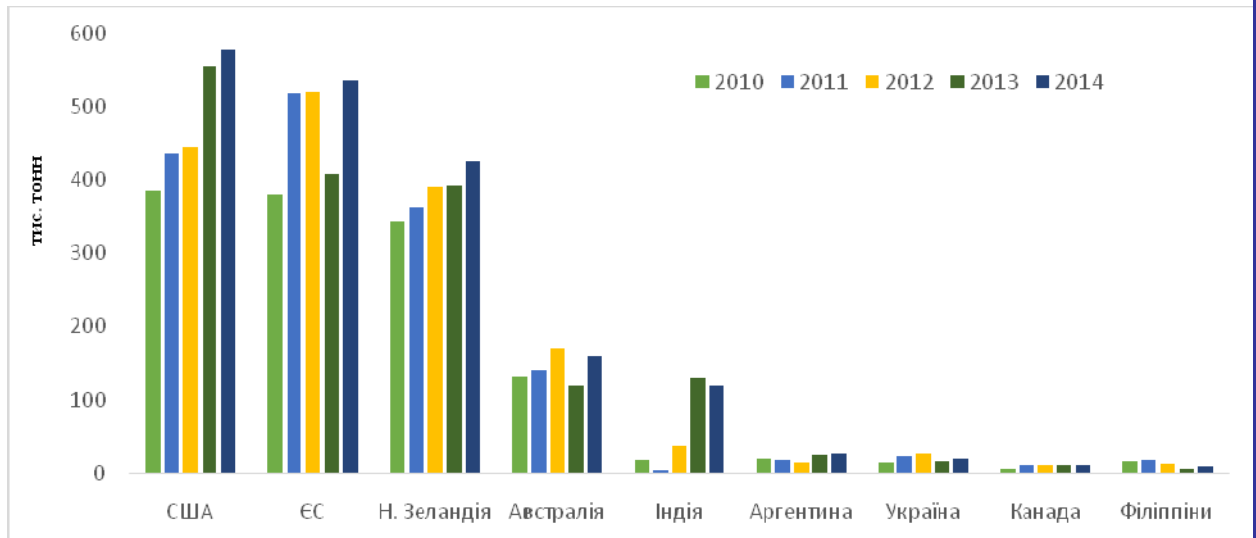
У порівнянні з минулим роком, очікується істотне збільшення виробництва СММ у ЄС (на 130 тис. т. або 10,2%), США (на 50 тис. т. або 5,2%), його виробництво в інших країнах-виробниках прогнозується практично на рівні 2013 року.

9. Провідні виробники СЗМ в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

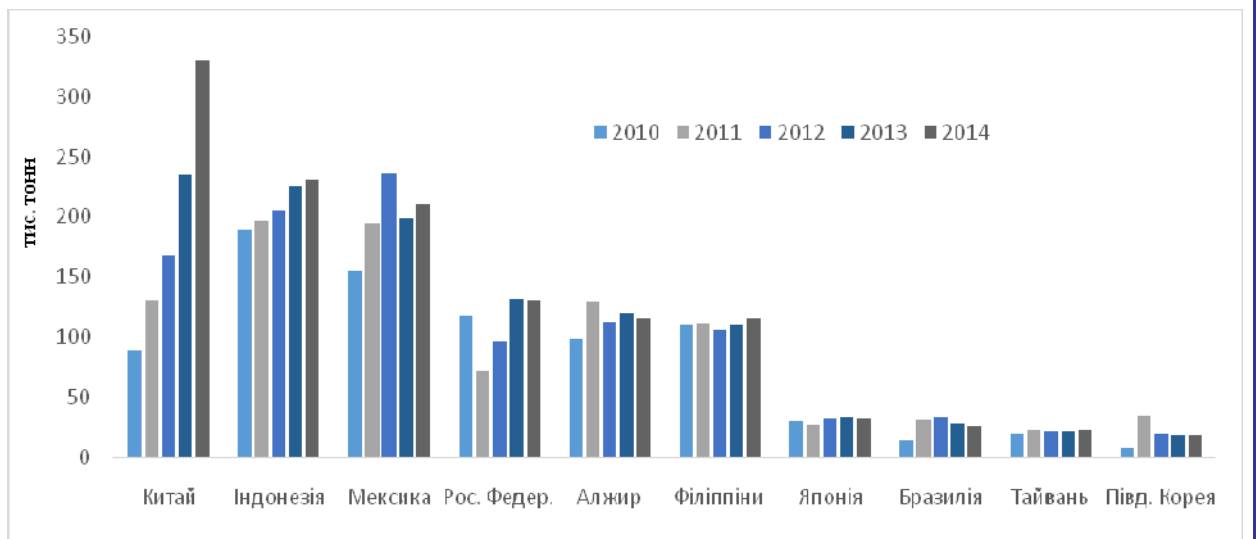
Найбільші експортери СЗМ в світі у 2014 р. – США, ЄС та Нова Зеландія (рис. 10), обсяги поставок з яких прогнозуються на рівні – 577 тис. т., 535 тис. т. та 425 тис. т., відповідно. Сумарно ці поставки становитимуть 76,7% його світового експорту. У порівнянні із 2013 р. експорт СЗМ із США збільшитиметься на 22 тис. т. (4%), з ЄС – на 128 тис. т. (31,4%), з Нової Зеландії – на 33 тис. т. (8,4%).

Обсяги експорту СЗМ з Австралії у поточному році становитимуть 160 тис. т., Індії – 120 тис. т., Аргентини – 26 тис. т., України – 20 тис. т., Канади – 10 тис. т., Філіппін – 8 тис. т. При цьому обсяги експорту СЗМ з Австралії перевищать минулорічні на 41 тис. т. (на 34,4%).

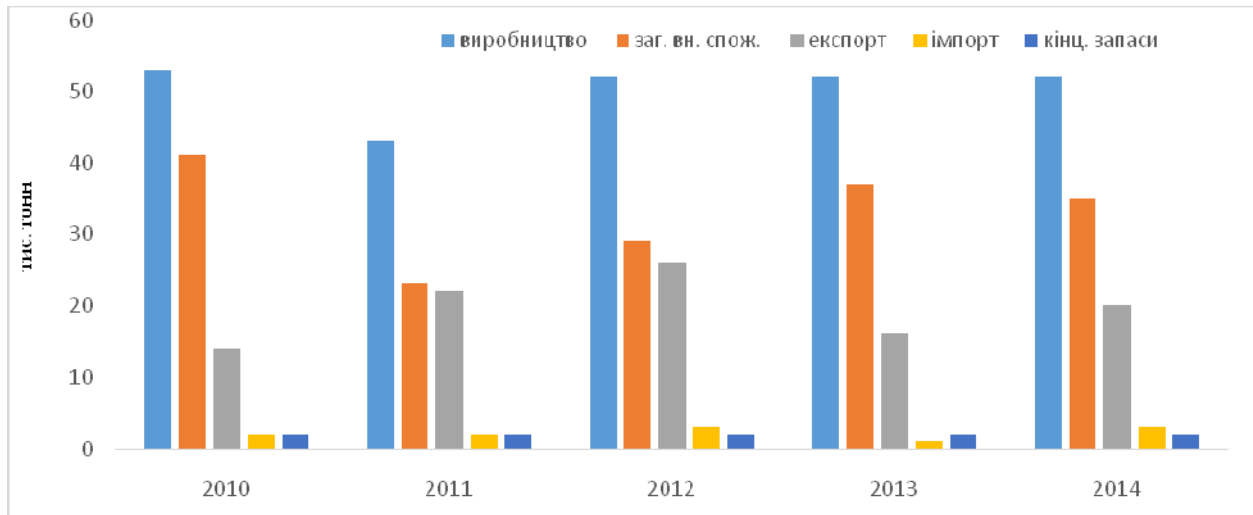
10. Провідні експортери СЗМ в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

Основні імпортери СЗМ в світі у 2014 р. (рис. 11) – Китай (330 тис. т.), Індонезія (230 тис. т.), Мексика (210 тис. т.), Російська Федерація (130 тис. т.), Алжир (115 тис. т.), Філіппіни (115 тис. т.). Серед інших основних імпортерів – Японія (32 тис. т.), Бразилія (26 тис. т.), Тайвань (22 тис. т.) та Південна Корея (18 тис. т.).

11. Провідні імпортери СЗМ в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

У порівнянні з минулим роком, якнайбільше зросте імпорт СЗМ до Китаю – на 95 тис. т. або на 40,4%, щодо інших імпортерів - відзначається відсутність істотних змін обсягів поставок у порівнянні з минулим роком.

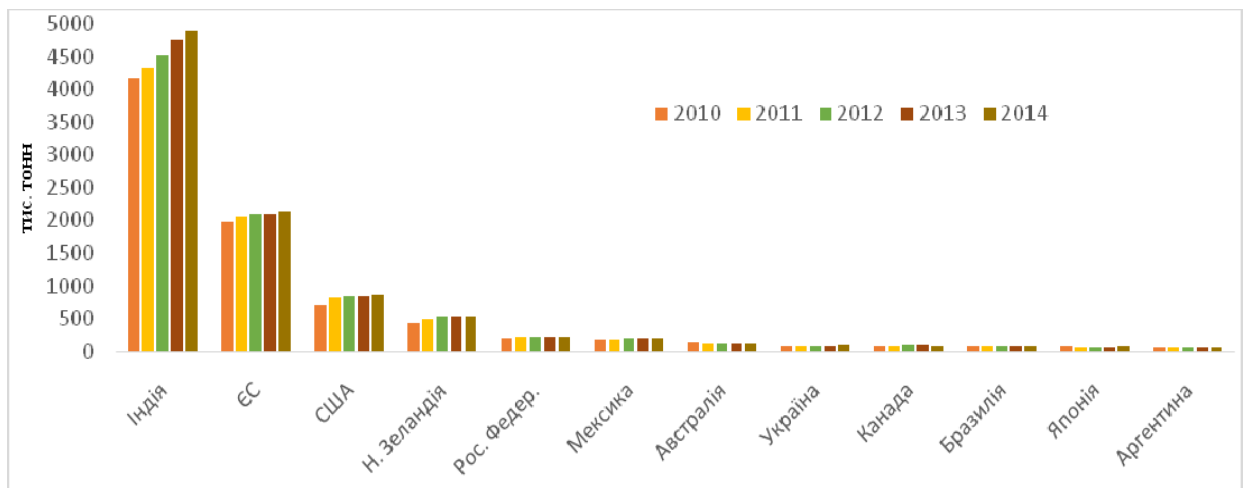
12. Виробництво СЗМ в Україні у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

В Україні виробництво СЗМ у 2014 р. (рис. 12) прогнозується в обсязі 52 тис. т. (на рівні 2012 -13 р. р.), при обсягах загального внутрішнього споживання 35 тис. т. Експорт зростає до 20 тис. т., що на 4 тис. т. (на 25%) більше від минулого року. Обсяги імпорту СЗМ становитимуть 3 тис. т. (проти 1 тис. т. у 2013 р.).

Стосовно світового виробництва вершкового масла (рис. 13) слід зазначити щодо відносної стабільності обсягів його виробництва в розрізі країн-основних виробників, особливо протягом останніх двох – трьох років, за виключенням Індії, де з 2010 р. по 2013 р. обсяги його виробництва збільшилися на 583 тис. т. (на 14%).

У поточному році в Індії, порівняно із попереднім, очікується збільшення виробництва вершкового масла до 4,887 млн. т. (на 142 тис. т. або на 3%).

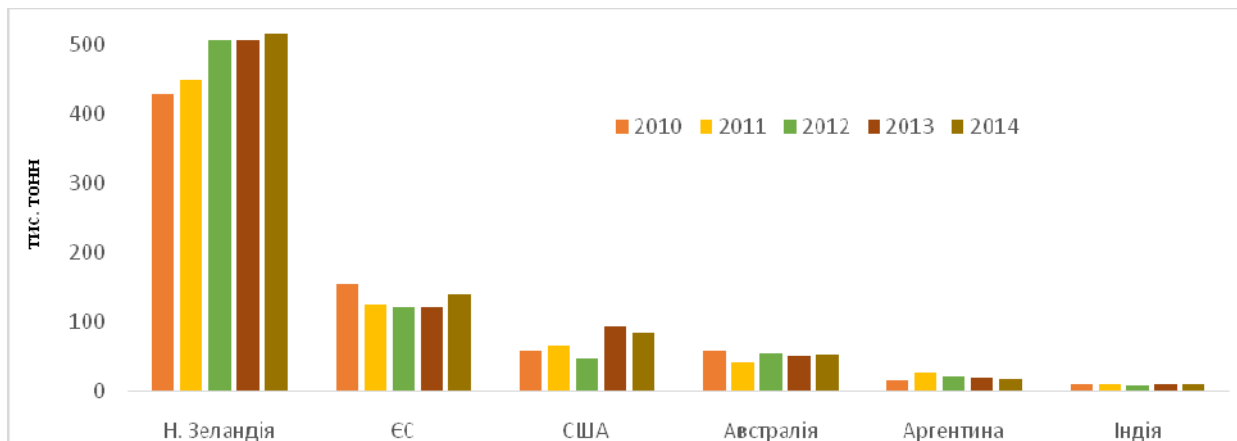
Відповідно до чинного прогнозу, у 2014 р. в ЄС буде вироблено 2.13 млн. т. вершкового масла, у США – 855 тис. т., Новій Зеландії – 540 тис. т., Російській Федерації – 225 тис. т., Мексиці – 190 тис. т., Австралії – 120 тис. т., Україні – 92 тис. т., Канаді – 88 тис. т., Бразилії – 85 тис. т., Японії – 73 тис. т., Аргентині – 59 тис. т.

13. Провідні виробники вершкового масла в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

У 2014 р. в якості провідних експортерів вершкового масла в світі (рис. 14) визначаються Нова Зеландія (516 тис. т.), ЄС (140 тис. т.), США (85 тис. т.), Австралія (52 тис. т.), Аргентина (17 тис. т.), Індія (11 тис. т.).

При цьому частка світового експорту вершкового масла, яка припадатиме на Нову Зеландію, становитиме 56,5%, ЄС – 15,2%, США – 9,2%.

14. Провідні експортери вершкового масла в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

Слід зауважити, що протягом 2010 – 13 р. р. обсяги експорту вершкового масла із Нової Зеландії збільшилися на 76 тис. т. (17,7%), із США – на 34 тис. т. (57,6%).

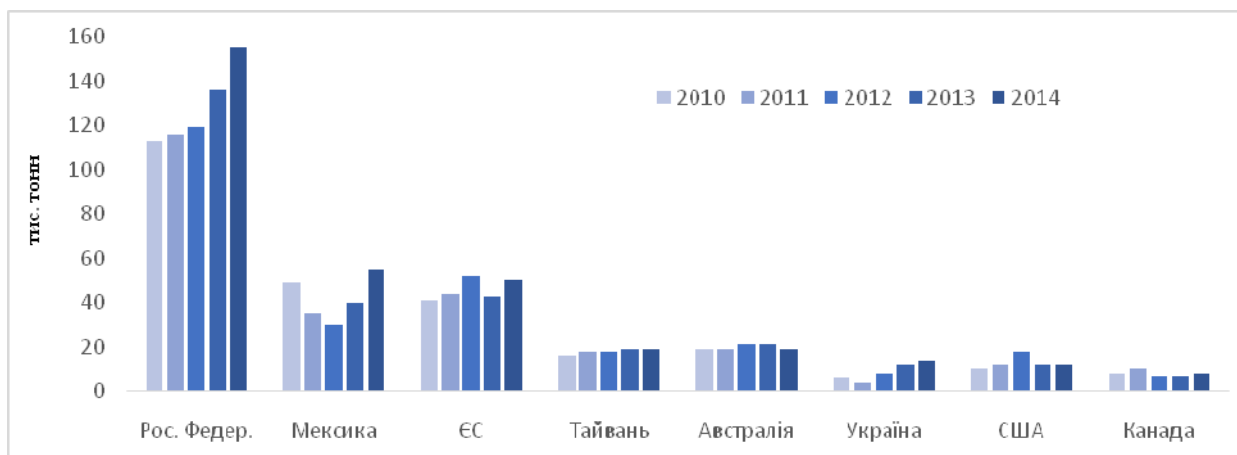
В той же час, за цей період експорт вершкового масла із ЄС зменшився на 32 тис. т. (20,8%), з Австралії – на 8 тис. т. (13,8%).

У 2014 р., в порівнянні із 2013 р., очікується збільшення експорту вершкового масла із Нової Зеландії на 11 тис. т. (на 2,2%), з ЄС – на 18 тис. т. (на 14,8%), з Австралії – на 2 тис. т. (на 4%), а також можливе зменшення обсягів його поставок із США на 8 тис. т. (на 8,6%).

Провідними світовими імпортерами вершкового масла у 2014 році (рис. 15) визначені – Російська Федерація (155 тис. т.), Мексика (55 тис. т.), ЄС (50 тис. т.), Тайвань (19 тис. т.), Австралія (19 тис. т.), Україна (14 тис. т.), США (12 тис. т.), Канада (8 тис. т.).

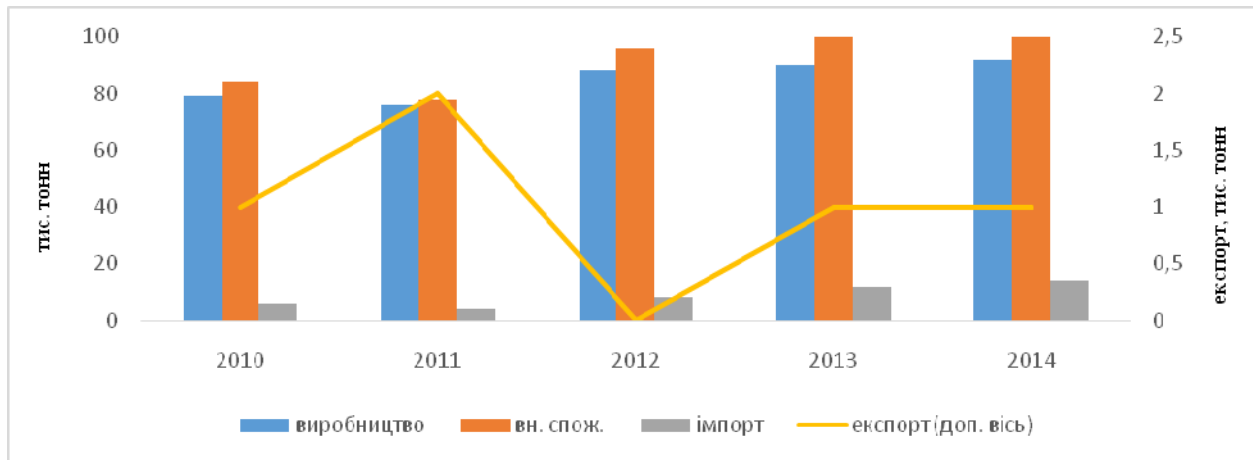
За період з 2010 р. по 2013 р. поставки вершкового масла до Російської Федерації були збільшені на 23 тис. т. (на 20,4%), до України – на 6 тис. т. (вдвічі), зменшені – до Мексики (на 9 тис. т. або на 18,4%).

Слід також відзначити певну стабільність обсягів імпорту протягом цього часу до Тайваню (в межах 16 – 19 тис. т.), Австралії (19 – 21 тис. т.), Канади (7 – 10 тис. т.).

15. Провідні імпортери вершкового масла в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

У порівнянні з минулим роком, у 2014 р. очікується збільшення обсягів імпорту вершкового масла до Російської Федерації – на 19 тис. т. (на 14%), до Мексики – на 15 тис. т. (на 37,5%), до ЄС - на 7 тис. т. (на 16,3%), до України – на 2 тис. т. (на 16,7%).

16. Виробництво вершкового масла в Україні у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

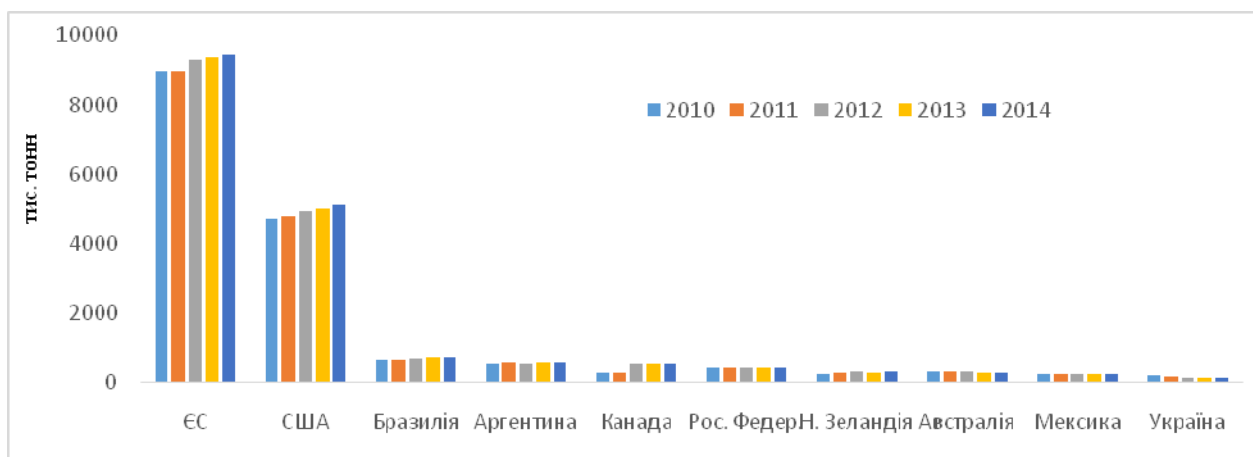
Для України прогноз виробництва вершкового масла у 2014 р. (рис. 16) становить 92 тис. т., що на 2 тис. т. (на 2,2%) більше від минулого року.

Обсяги внутрішнього його споживання становитимуть 105 тис. т. (на 4 тис. т. або на 4% більше, ніж у 2013 р.) при тому, що обсяги імпорту масла, як це було раніше зазначено, збільшитимуться до 14 тис. т. (на 2 тис. т. більше від минулого року).

Обсяги експорту вершкового масла у 2014 р. прогноуються на рівні минулорічних та становитимуть 1 тис. т.

Слід також зазначити, що (з урахуванням цього прогнозу) за період з 2010 р. по 2014 р. збільшення обсягів внутрішнього споживання вершкового масла в Україні становитиме 21 тис. т. при тому, що його виробництво збільшуватиметься на 13 тис. т.

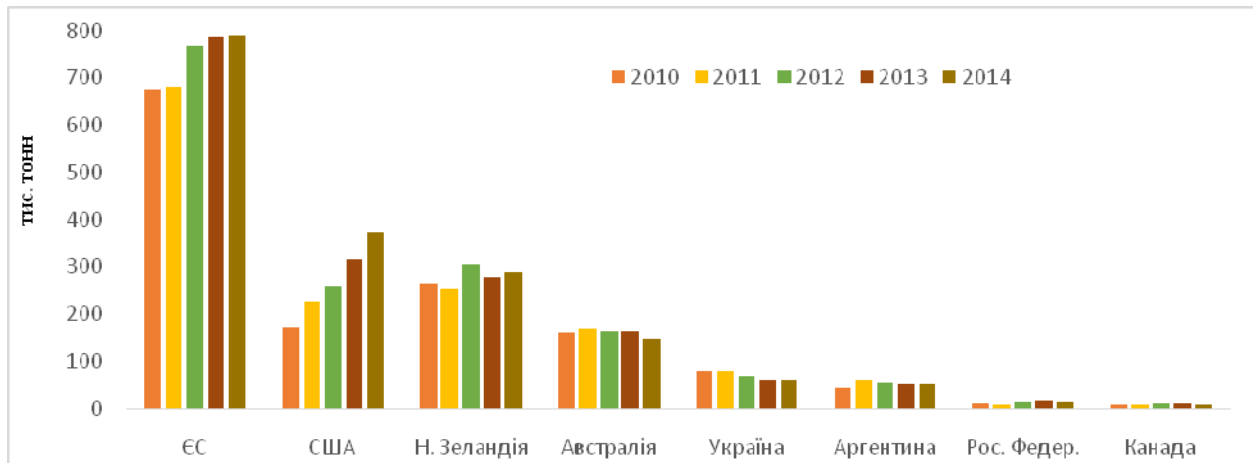
У 2014 р. список провідних виробників сирів в світі виглядатиме наступним чином (рис. 17) – ЄС (9,45 млн. т.), США (5,135 млн. т.), Бразилія (736 тис. т.), Аргентина (584 тис. т.), Канада (545 тис. т.), Російська Федерація (460 тис. т.), Нова Зеландія (324 тис. т.), Австралія (300 тис. т.), Мексика (275 тис. т.), Україна (150 тис. т.).

17. Провідні виробники сирів в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

Передбачається, що у порівнянні з минулим роком виробництво сирів в ЄС збільшиться на 70 тис. т. (на 0,8%), у США – на 100 тис. т. (на 2%), у Бразилії – на 14 тис. т. (на 1,9%), в Аргентині – на 8 тис. т. (на 1,4%), у Новій Зеландії – на 13 тис. т. (на 4,2%).

Виробництво сирів в інших країнах, що віднесені до провідних їх виробників, залишатиметься на рівні минулорічних показників.

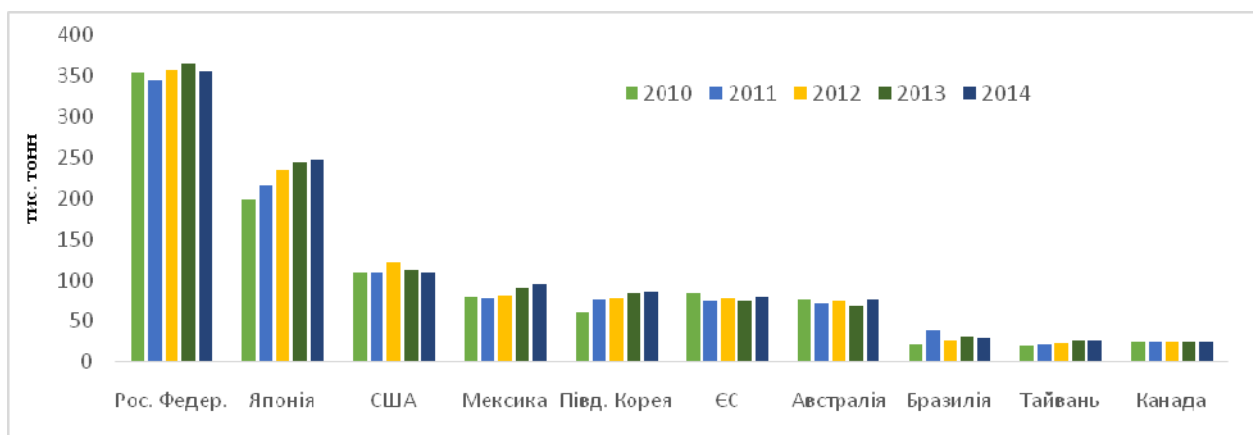
18. Провідні експортери сирів в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

Як провідні експортери сирів в світі у 2014 р. (рис. 18) визначені країни ЄС (790 тис. т.), США (373 тис. т.), Нова Зеландія (290 тис. т.), Австралія (147 тис. т.), Україна (60 тис. т.), Аргентина (52 тис. т.), Російська Федерація (15 тис. т.) та Канада (9 тис. т.).

За такого прогнозу, ЄС забезпечуватиме 32% світової торгівлі сирами, США, Нова Зеландія, Австралія та Україна, відповідно - 15,1%, 11,8%, 6% та 2,4%.

Протягом 2010 – 13 р. р. експорт сирів з країн ЄС збільшився на 111 тис. т. (на 16,4%), із США – на 143 тис. т. (в 1,8 рази), з Нової Зеландії – на 12 тис. т. (на 4,5%), з Австралії – на 3 тис. т. (на 1,9%), з Аргентини – на 6 тис. т. (на 13,3%), з Російської Федерації – на 5 тис. т. (на 45,4%). В той же час, поставки сирів на світовий ринок з України зменшилися на 19 тис. т. (на 24%).

Принагідно зазначити, що у порівнянні з 2013 р. експорт сирів з ЄС збільшиться на 3 тис. т. (на 0,4%), із США – на 57 тис. т. (на 18%), з Аргентини – на 1 тис. т. (на 2%); зменшиться – з Австралії – на 16 тис. т. (на 9,8%), з Російської Федерації – на 1 тис. т. (на 6,2%), з Канади – на 1 тис. т. (на 10%).

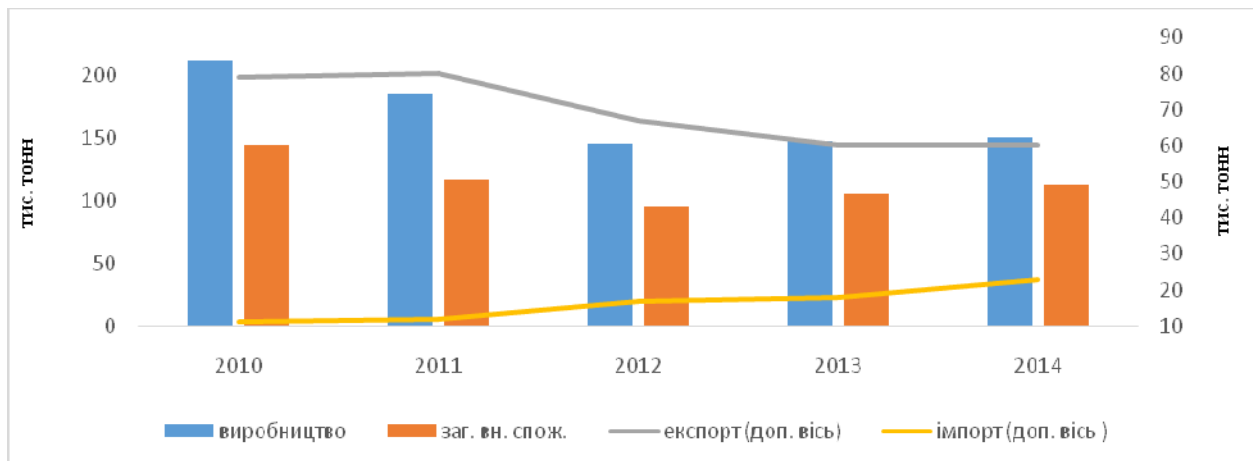

19. Провідні імпортери сирів в світі у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

У 2014 р. наступні країни визначені, як провідні імпортери сирів в світі (рис. 19) – Російська Федерація (355 тис. т.), Японія (247 тис. т.), США (110 тис. т.), Мексика (95 тис. т.), Південна Корея (86 тис. т.), ЄС (80 тис. т.), Австралія (76 тис. т.), Бразилія (29 тис. т.), Тайвань (27 тис. т.), Канада (25 тис. т.).

Слід зазначити, що протягом останніх років в розрізі провідних країн - імпортерів сирів не відбувалося значних змін обсягів поставок.

Разом з тим, у 2014 р., порівняно із попереднім, обсяги імпорту сирів можуть знизитися: до Російської Федерації - на 9 тис. т. (на 2,5%), до США – на 3 тис. т. (на 2,6%), до Бразилії – на 2 тис. т. (на 6,4%); збільшитися – до Японії – на 4 тис. т. (на 1,6%), до Мексики – на 4 тис. т. (на 4,4%), до ЄС – на 5 тис. т. (на 6,7%), до Австралії – на 7 тис. т. (на 10,1%).

20. Виробництво сирів в Україні у 2010 - 2014 роках (джерело - USDA).

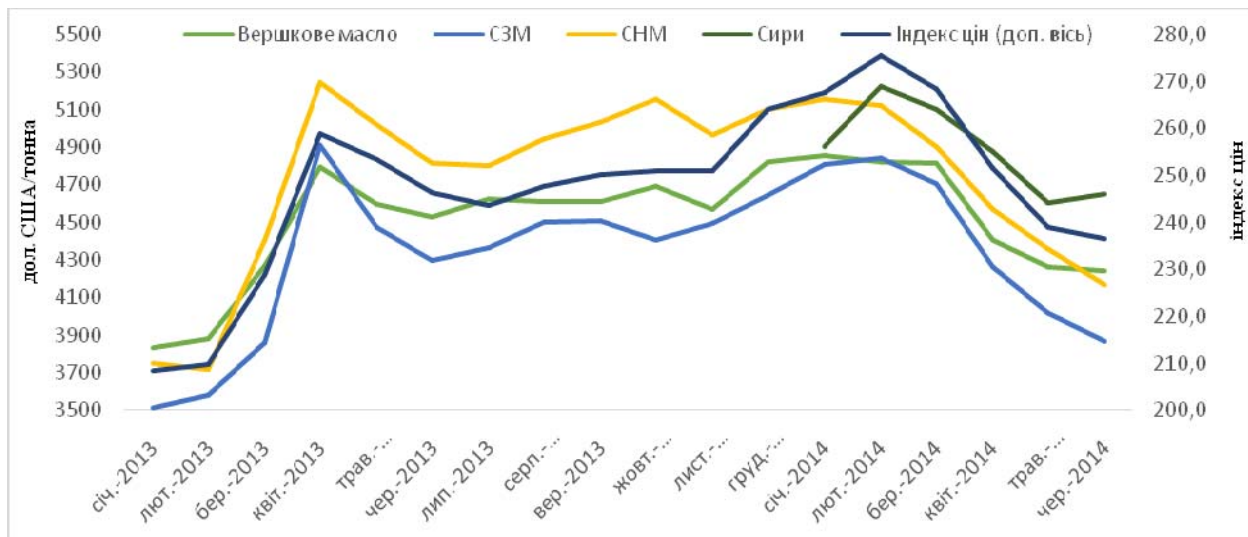
В Україні виробництво сирів у 2014 р. становитиме 150 тис. т., що на 3 тис. т. (2%) перевищуватиме минулорічний показник (рис. 20).

Протягом 2010 – 2012 р. р. виробництво сирів в Україні зменшилося на 67 тис. т. (на 31,6%), загальне внутрішнє споживання – на 49 тис. т. (на 34%).

При цьому експорт сирів за цей час зменшився на 12 тис. т. (на 15,2%), а їх імпорт – збільшився на 7 тис. т. (на 63,6%).

У минулому році, в порівнянні із 2012 р., виробництво сирів в Україні зросло на 2 тис. т. (на 1,4%), загальне їх споживання – на 10 тис. т. (на 10,5%), імпорт – на 1 тис. т. (на 5,9%) при зменшенні експорту на 7 тис. т. (на 10,4%).

У 2014 р., порівняно із попереднім, прогнозується зростання обсягів загального внутрішнього споживання сирів на 8 тис. т. (на 7,6%), обсяги їх імпорту зростуть на 5 тис. т. (на 27,8%), - до 23 тис. т., обсяги експорту залишаться на рівні минулого року та становитимуть 60 тис. т.

21. Динаміка цін на окремі види молочної продукції на світовому ринку у 2013 – 2014 роках (джерело –FAO, USDA).

Інформація щодо динаміки цін на молочну продукцію на світовому ринку свідчить про достатньо складний перебіг цінової ситуації протягом 2013 р. та першої половини 2014 р.

Так, ціни на вершкове масло показували певне зростання за період з січня по квітень 2013 р. – з 3829 до 4795 дол. США за тонну (на 25,2%). Після достатньо тривалого періоду відносно стабільних цін (з квітня 2013 р. по березень 2014 р.) спостерігається їх зниження, яке протягом березня – червня 2014 р. становило 575 дол. США за тонну продукції або 12%.

Динаміка цін на СЗМ також свідчить про достатньо суттєве їх зростання протягом січня – квітня 2013 р. (з 3514 до 4907 дол. США за тонну), після чого спостерігається їх достатньо суттєве зменшення у червні 2013 р. (до 4293 дол. США за тонну), надалі, до лютого 2014 р., відбувається їх поступове зростання (до 4844 дол. США за тонну), після чого проходить їх різке падіння - до 3869 дол. США за тонну у червні 2014 р.

Ціни на СНМ також показують їх зростання за період з січня по квітень 2013 р. (з 3748 до 5243 дол. США за тонну), надалі – зниження (до 4803 дол. США за тонну у липні 2013р.), надалі – підвищення (з серпня по жовтень 2013 р. – з 4946 до 5152 дол. США за тонну), певне зміцнення протягом листопада 2013 р. по лютий 2014 р. – з 4961 до 5118 дол. США за тонну, після чого настає їх різке зменшення – до 4165 дол. США за тонну у червні поточного року.

Динаміка цін на сири з січня по червень поточного року також свідчить про їх суттєве зменшення протягом лютого – червня 2014 р. (з 5225 до 4650 дол. США за тонну).

Динаміка індексу цін ФАО на молочну продукцію, який включає котирування на вершкове масло, СНМ, СЗМ та сири, також чітко показує підвищення цін на молочну продукцію з січня по квітень минулого року (з 208,5 до 258,8 п. п.), надалі – їх поступове зменшення (до 243,6 п. у липні 2013 р.), деяке зміцнення цін з серпня по листопад 2013 р. (з 247,7 до 250,8 п. п.), зростання – грудня 2013 р. по лютий 2014 р. (з 264,1 до 275,4 п.п.) та надалі – різке їх зменшення (до 236,5 п. у червні поточного року).

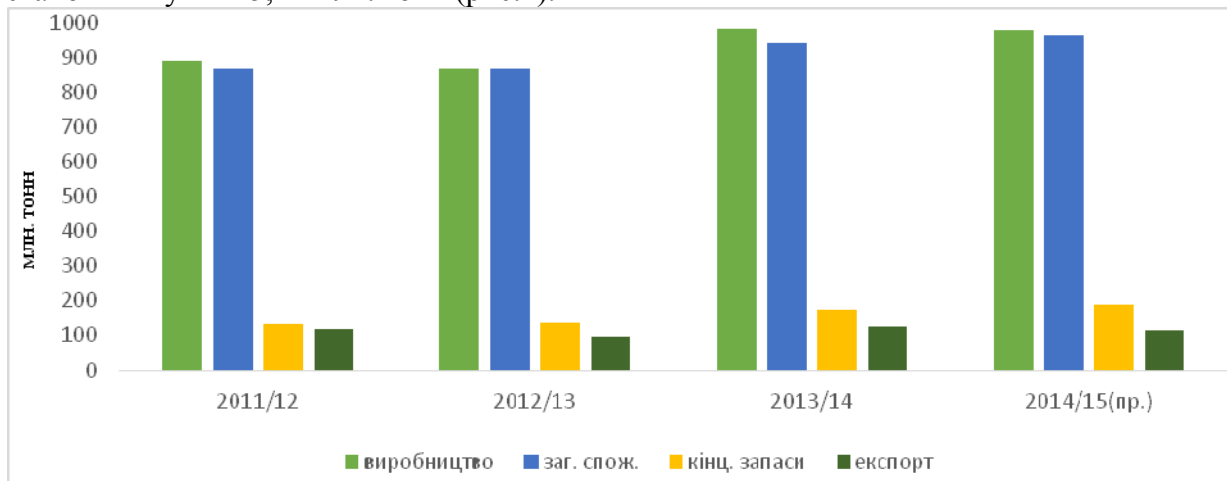
При підготовці публікації використані інформаційні ресурси Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН (<http://www.fao.org>) та Департаменту сільського господарства США (www.fas.usda.gov).

ВИРОБНИЦТВО ЗЕРНА КУКУРУДЗИ В СВІТІ ТА УКРАЇНІ У 2014/15 МАРКЕТИНГОВОМУ РОЦІ

Смельянова Ж.Л.,
канд. геогр. наук, експерт IPAR

Очікується, що у 2013/14 МР світове виробництво кукурудзи, порівняно з минулим маркетинговим роком, збільшиться на 13,3% (на 115,6 млн. тонн) та становитиме 984,45 млн. т. Зросте також її загальне споживання (на 8,3% або на 72,1 млн. т.), експорт (на 31,3% або на 29,8 млн. т.) та кінцеві запаси (на 25,5% або на 35,2 млн. т.). Обсяги загального споживання зерна кукурудзи складуть 941,65 млн. т., а обсяги торгівлі на світовому ринку становитимуть 124,97 млн. т., запаси на кінець маркетингового року – 173,42 млн. т. (рис.1).

За прогнозом в 2014/15 маркетинговому році обсяги світового виробництва зерна кукурудзи практично залишаться на рівні 2013/14 МР і складуть 980,96 млн. тонн (на 3,5 млн. тонн або на 0,3% менше ніж у 2013/14 маркетинговому періоді) (рис. 1). При цьому загальне споживання кукурудзи в світі та їх кінцеві запаси порівняно з 2013/14 МР зростуть – загальне споживання збільшиться на 24,3 млн. тонн (на 2,6%) та складе 965,98 млн. тонн, а кінцеві запаси – на 14,6 млн. тонн (на 8,4%) і можуть скласти 188,05 млн. тонн. Обсяги експорту - зменшаться на 9,7 млн. тонн (на 7,8%) і становитимуть 115,22 млн. тонн (рис.1).

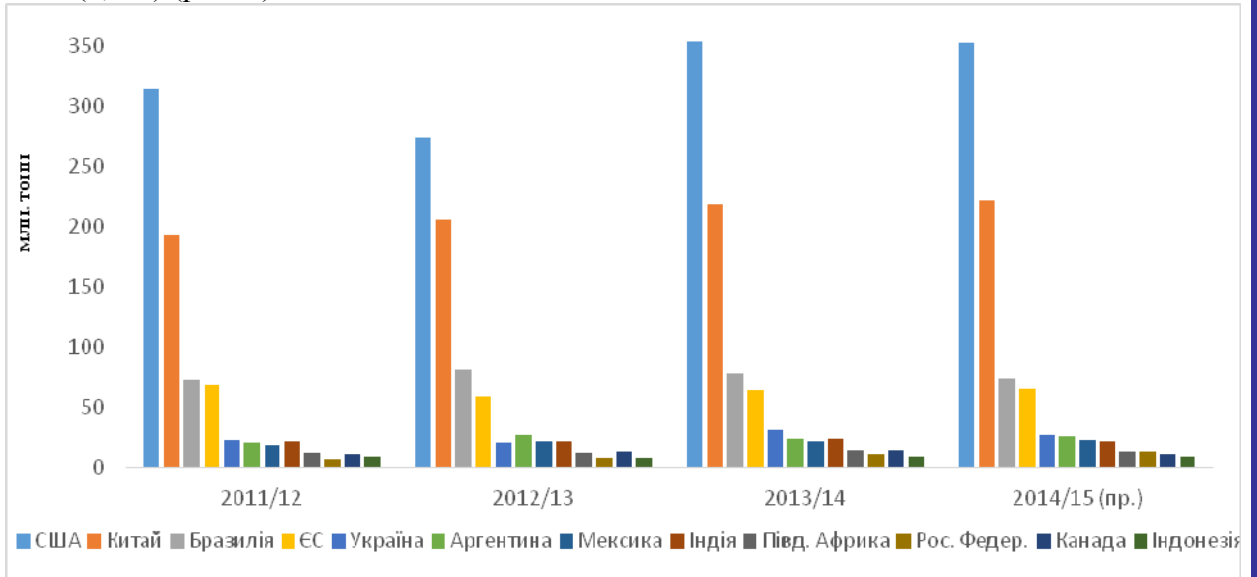
1. Виробництво зерна кукурудзи в світі у 2011/12 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

Стабільно лідируючі позиції по виробництву кукурудзи зерна на світовому ринку займають США та Китай, які виробляють понад 55% від її світового виробництва. Біля 15% світового виробництва кукурудзи виробляють Бразилія та ЄС; Україна, Аргентина, Індія та Мексика – біля 10% світового виробництва.

В 2013/14 маркетинговому році США виробить 353,7 млн. тонн, Китай – 218,5 млн. тонн, Бразилія – 78 млн. тонн, ЄС – 64,57 млн. тонн, Україна – 30,9 млн. тонн, Аргентина – 24 млн. тонн, Індія – 24,2 млн. тонн, Мексика – 21,9 млн. тонн, Канада – 14,2 млн. тонн, Південна Африка – 14,5 млн. тонн, Російська Федерація – 11,6 млн. тонн (рис. 2).

В 2014/15 маркетинговому році також не очікується змін в рейтингу серед провідних виробників кукурудзи. За прогнозом в 2014/15 маркетинговому періоді США може виробити 352,06 млн. тонн (35,9% від світового виробництва), Китай – 222 млн. тонн (22,6%), Бразилія – 74 млн. тонн (7,5%), ЄС – 65,6 млн. тонн (6,7%), Україна – 27,0 млн. тонн (2,7%), Аргентина – 26 млн. тонн (2,6%), Мексика – 22,5 млн. тонн (2,3%), Індія – 22 млн. тонн (2,2%), Південна Африка – 13,5 млн. тонн (1,4%), Російська

Федерація – 13,0 млн. тонн (1,3%), Канада – 11,6 млн. тонн (1,2%), Індонезія – 9,2 млн. тонн (0,9%) (рис. 2).

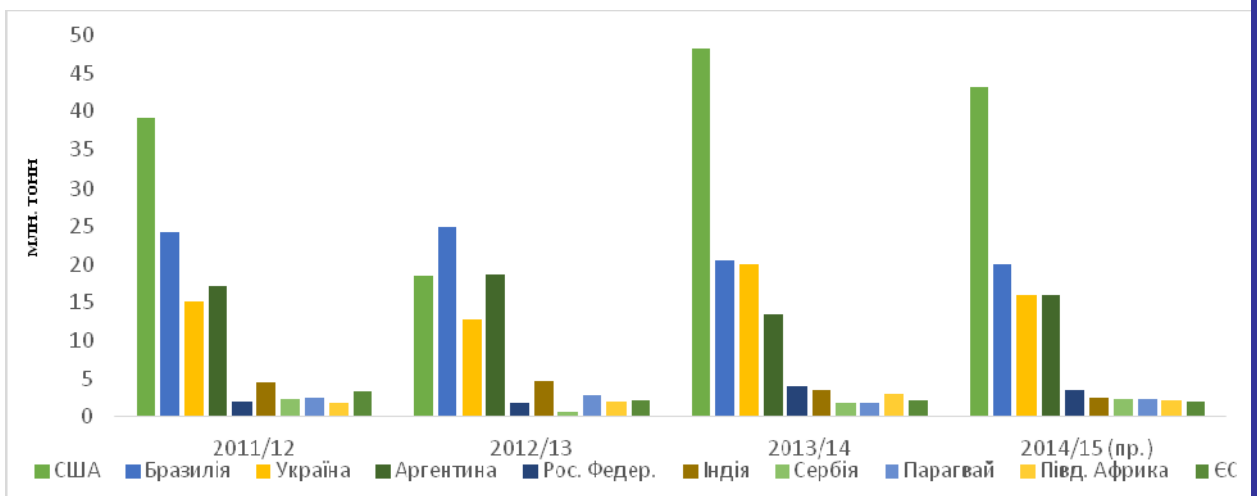

2. Провідні виробники зерна кукурудзи в світі у 2011/12 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

В 2014/15 маркетинговому періоді, порівняно з минулим періодом, збільшать виробництво кукурудзи наступні провідні країни-виробники: Китай – на 3,5 млн. тонн, Російська Федерація – на 1,36 млн. тонн, ЄС – на 1,07 млн. тонн, Мексика – на 0,6 млн. тонн, Індонезія – на 0,2 млн. тонн; зменшать - Бразилія – на 4 млн. тонн, Україна – на 3,9 млн. тонн, Канада – на 2,6 млн. тонн, Індія – на 2,2 млн. тонн, США – на 1,6 млн. тонн, Південна Африка – на 1,0 млн. тонн.

Стабільно провідними країнами-експортерами кукурудзи є США, Бразилія, Україна та Аргентина, які експортують понад 80% від світового експорту кукурудзи.

Очікується, що в 2013/14 маркетинговому році США експортує 48,26 млн. тонн, Бразилія – 20,5 млн. тонн, Україна – 20,0 млн. тонн, Аргентина – 13,5 млн. тонн, Російська Федерація - 4 млн. тонн, Індія – 3,5 млн. тонн, Південна Африка – 3,0 млн. тонн, ЄС – 2,2 млн. тонн, Сербія та Парагвай – по 1,8 млн. тонн (рис. 3).

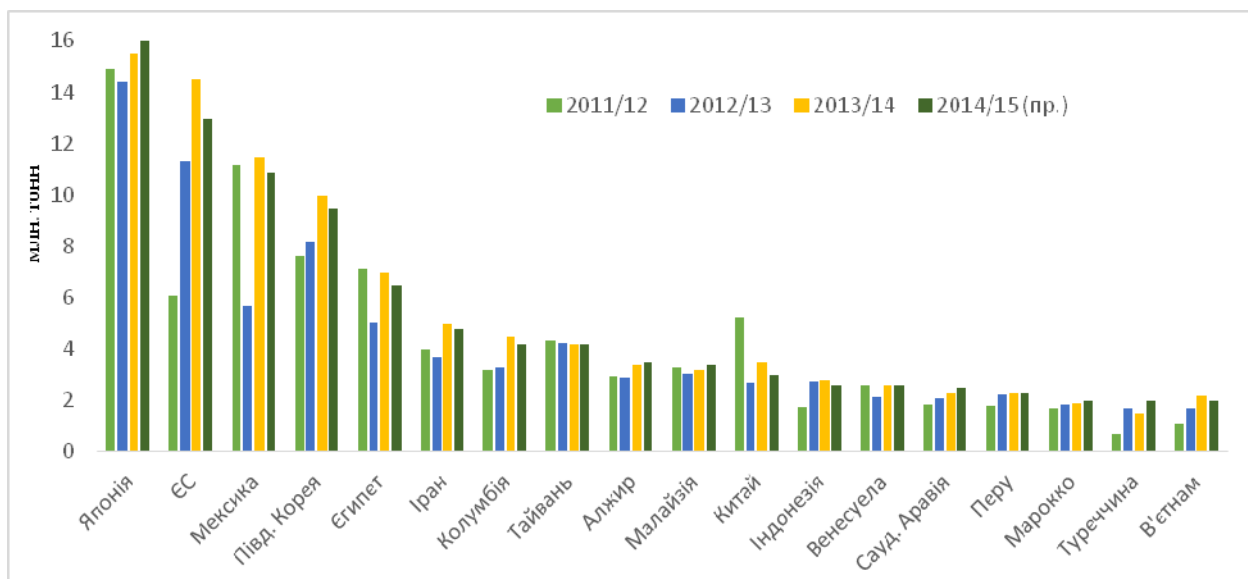

3. Провідні експортери зерна кукурудзи в світі у 2011/12 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

За прогнозом, в 2014/15 маркетинговому році США експортує 43,18 млн. тонн (37,5% від світового експорту або 12,3% від власного виробництва), Бразилія – 20,0 млн. тонн (17,3% або 27,0%), Україна – 16,0 млн. тонн (13,9% або 59,3%), Аргентина – 16 млн. тонн (13,9% або 61,5%), Російська Федерація – 3,5 млн. тонн (3,0% або 26,9%), Індія – 2,5 млн. тонн (2,2% або 11,3%), Сербія, Парагвай – по 2,3 млн. тонн (2,0% або 34,8%), Парагвай – 2,3 млн. тонн (2,0%), Південна Африка – 2,2 млн. тонн (1,9% або 16,3%), ЄС – 2,0 млн. тонн (1,7% або 3,0%), (рис. 3).

В 2014/15 МР, порівняно з минулим періодом, обсяги експорту кукурудзи зменшаться в основному за рахунок зниження його поставок із країн-лідерів – США (на 5,1 млн. тонн) та України (на 4,0 млн. тонн). Також знизяться обсяги експорту кукурудзи з Південної Африки (на 0,8 млн. тонн), Бразилії (на 0,5 млн. тонн), Російської Федерації (на 0,5 млн. тонн) та ЄС (на 0,2 млн. тонн). Можуть досить значно наростити обсяги експорту Аргентина (на 2,5 млн. тонн), Індія (на 1,0 млн. тонн); Парагвай (на 0,5 млн. тонн) та Сербія (на 0,5 млн. тонн).

ТОР-5 лідерів з імпорту кукурудзи в 2013/14 МР складуть – Японія, яка імпортує 15,5 млн. тонн, ЄС – 14,5 млн. тонн, Мексика – 11,5 млн. тонн, Південна Корея – 10,0 млн. тонн, Єгипет – 7,0 млн. тонн. Іран імпортує 5,0 млн. тонн, Колумбія – 4,5 млн. тонн, Тайвань – 4,2 млн. тонн, Китай – 3,5 млн. тонн, Алжир – 3,4 млн. тонн, Малайзія – 3,2 млн. тонн, Індонезія – 2,8 млн. тонн, Венесуела – 2,6 млн. тонн (рис. 4).

4. Провідні імпортери зерна кукурудзи в світі у 2011/12 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

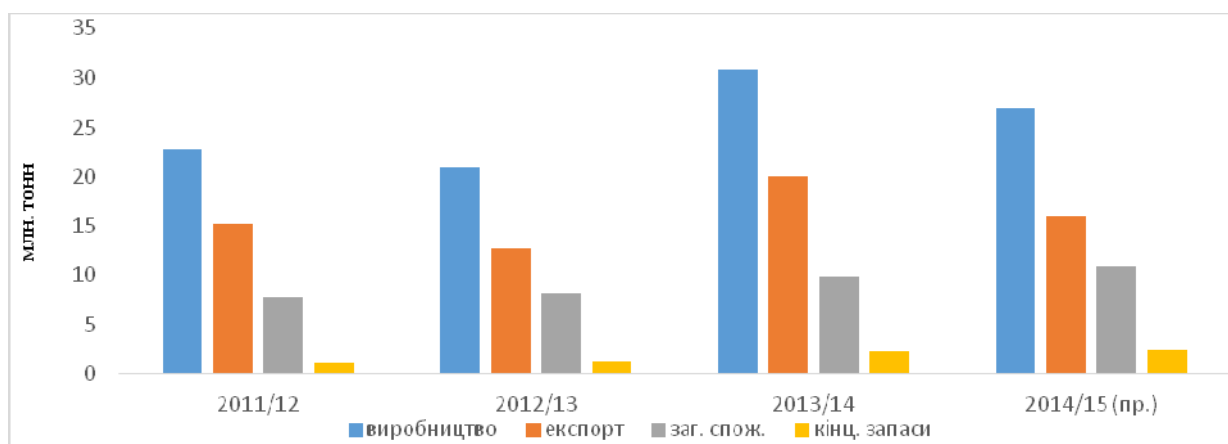
За прогнозом в 2014/15 МР, в рейтингу країн-імпортерів кукурудзи, в порівнянні з попереднім періодом, змін не передбачається. ТОР-5 лідерів з імпорту кукурудзи складуть, як і в попередньому періоді, – Японія, яка імпортує 16,0 млн. тонн (або 13,5% від світового імпорту), ЄС – 13,0 млн. тонн (11,0%), Мексика – 10,9 млн. тонн (9,2%), Південна Корея – 9,5 млн. тонн (8,0%), Єгипет – 6,5 млн. тонн (5,5%). Іран імпортує 4,8 млн. тонн (4,1%), Тайвань та Колумбія – по 4,2 млн. тонн (по 3,5%), Алжир – 3,5 млн. тонн (3,0%), Малайзія – 3,4 млн. тонн (2,9%), Китай – 3 млн. тонн (2,5%), Індонезія та Венесуела – по 2,6 млн. тонн (по 2,2%), Саудівська Аравія – 2,5 млн. тонн (2,1%), Перу – 2,3 млн. тонн (1,9%), Марокко, Туреччина та В'єтнам – по 2 млн. тонн (по 1,7%) (рис. 4).

Порівняно з попереднім періодом, в 2014/15 маркетинговому році обсяги імпорту кукурудзи можуть збільшити - Японія та Туреччина – на 0,5 млн. тонн, кожна з них, Малайзія та Саудівська Аравія – на 0,2 млн. тонн, кожна, Алжир та Марокко – на

0,1 млн. тонн, кожна. Можуть зменшити обсяги імпорту кукурудзи ЄС – на 1,5 млн. тонн, Мексика – на 0,6 млн. тонн, Південна Корея, Єгипет та Китай – на 0,5 млн. тонн, кожна, Колумбія – на 0,3 млн. тонн, Іран, Індонезія та В'єтнам – на 0,2 млн. тонн, кожна.

Україна. Очікується, що виробництво кукурудзи в 2013/14 маркетинговому періоді складе 30,9 млн. тонн (на 10 млн. тонн або на 47,8% більше від попереднього періоду), загальне споживання – 9,9 млн. тонн (на 1,8 млн. тонн або на 22% більше ніж в попередньому періоді), експорт – 20,0 млн. тонн (на 7,3 млн. тонн або на 57% більше ніж в попередньому періоді) (рис. 5).

Обсяги виробництва кукурудзи в поточному маркетинговому році забезпечать Україні п'яте місце серед провідних країн-виробників, а обсяги експорту – третє місце серед провідних країн-експортерів.

5. Виробництво зерна кукурудзи в Україні у 2011/12 – 2014/15 маркетингових роках (джерело - USDA).

За прогнозом в 2014/15 маркетинговому році виробництво кукурудзи в Україні може скласти 27,0 млн. тонн (на 3,9 млн. тонн або на 12,6% менше від попереднього періоду), загальне споживання – 10,9 млн. тонн (на 1,0 млн. тонн або на 10,1% більше, ніж в попередньому періоді), експорт – 16,0 млн. тонн (на 4,0 млн. тонн або на 20% менше, ніж в попередньому періоді) (рис. 5).

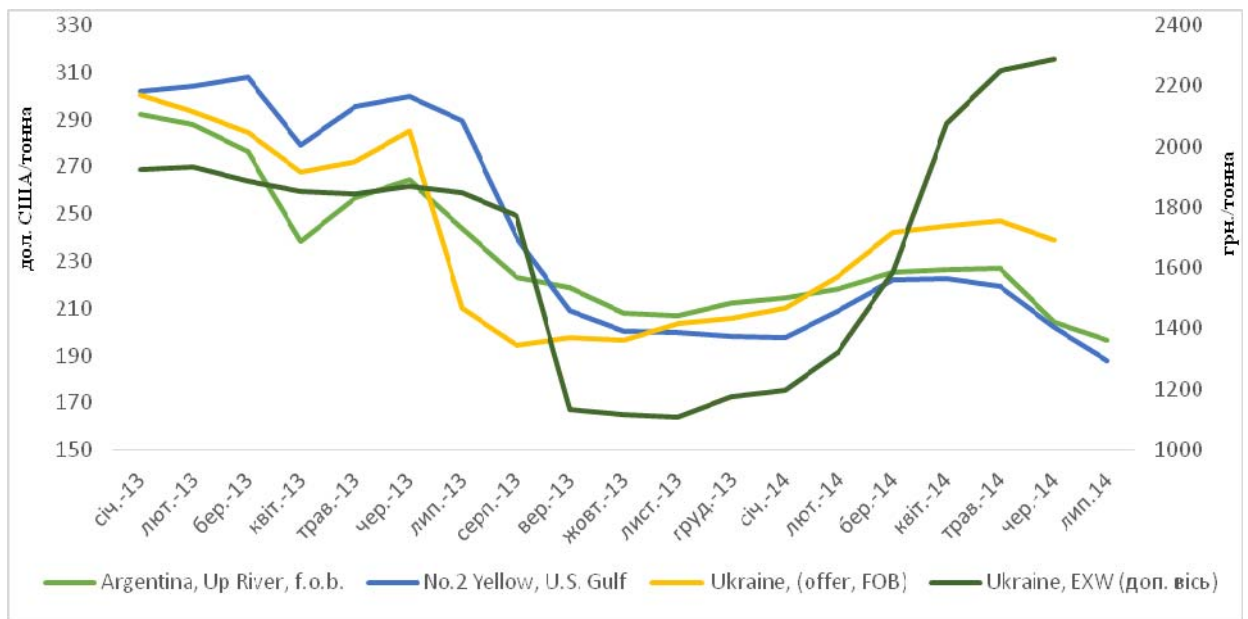
Зазначені обсяги виробництва кукурудзи в 2014/15 МР можуть забезпечити Україні п'яте місце серед провідних світових її виробників, а за обсягами експорту вона може розділити з Аргентиною третє-четверте місце серед провідних країн-експортерів.

Цінова ситуація. На світовому ринку, з початку 2013 р., і, практично, весь рік (щомісячно) відбувалось зниження цін на кукурудзу і тільки з кінця 2013 р. - початку 2014 р. вони почали дещо зростати. Наприклад, в Аргентині з лютого 2013 р. по лютий 2014 р. щомісяця відбувалось зниження ціни. В лютому 2014 р., порівняно з січнем 2013 р., вони знизились на 74,0 дол. США/т. і тільки з березня 2014 р. по травень 2014 р. відбулось незначне їх підвищення до 226,8 дол. США/т. В червні і липні поточного року ціни знову знизились і в липні поточного року середня ціна склала 196,5 дол. США/т.

В США їх зниження відбувалось до лютого 2014 р. – за цей період зменшення ціни в середньому склало 104,48 дол. США/т (на 35%). І тільки з лютого 2014р. по квітень поточного року ціна дещо збільшилась, а з травня поточного року знову почала щомісяця знижуватись. В липні поточного року середня ціна становила 187,69 дол. США/т. (рис.6).

В Україні ціна на кукурудзу (offer, FOB), як і на світових ринках, почала знижуватись з лютого 2013 р. і це падіння продовжувалось до грудня 2013 р. Уже з грудня 2013 р. ціна почала дещо підвищуватись щомісяця до червня поточного року. В

червні поточного року вона склала 239 дол. США/т, що на 8,2 дол. США/т менше ніж в травні поточного року.

6. Ціни на зерно кукурудзи на світовому ринку та внутрішньому ринку України у 2013 – 2014 роках (джерело – IGC, FAO, USDA)

При підготовці публікації використані відкриті інформаційні ресурси ФАО ООН (<http://www.fao.org>) та Департаменту сільського господарства США (<http://www.fas.usda.gov>).

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ ЗА СІЧЕНЬ-ЧЕРВЕНЬ 2014 РОКУ

Ємельянова Ж. Л.,
канд. геогр. наук, експерт ІРАР

За даними Державної служби статистики України:

- ❖ **Індекс обсягу сільськогосподарського виробництва** у січні-червні 2014р., порівняно з аналогічним періодом 2013р., становив 96,1%, у т.ч. у сільськогосподарських підприємствах – 92,8%, у господарствах населення – 98,9%.
- ❖ **Поголів'я великої рогатої худоби** в усіх категоріях господарств, в порівнянні з аналогічним періодом минулого року, **зменшилося на 3,2%**, в т.ч. в сільськогосподарських підприємствах - на 8,2%, в господарствах населення – на 1,1%.
 - **Зокрема поголів'я корів** – зменшилося на **2,0%**, в т.ч. в сільськогосподарських підприємствах – на 4,1%, в господарствах населення – на 1,4%.
 - **Поголів'я свиней в усіх категоріях господарств збільшилося на 0,2%**, в т.ч. у сільгоспідприємствах збільшилось на 1,4%, в господарствах населення - зменшилось на 0,9%.
 - **Поголів'я овець та кіз в усіх категоріях господарств збільшилось – на 1,7%**, в т.ч. у сільгоспідприємствах зменшилося на 8,0%, в господарствах населення – збільшилося на 3,3%.
 - **Поголів'я птиці** – збільшилося на 4,7%, в т.ч. у сільгоспідприємствах – на 7,4%, в господарствах населення – на 2,1%.
- ❖ **На початок липня 2014 року** господарствами населення утримувалось 71,6% загальної чисельності великої рогатої худоби, у т.ч. корів – 77,7%; свиней – 53,1%, овець і кіз – 87,0%, птиці всіх видів – 50,4%.
- ❖ **У сільськогосподарських підприємствах** (крім малих) у січні-червні поточного року, порівняно з відповідним періодом 2013р., обсяг вирощування худоби та птиці збільшено на 8,2%, у т.ч. свиней – на 10,2%, птиці – на 9,3%, але скорочено вирощування великої рогатої худоби – на 4,3%.
- ❖ **Відношення загального обсягу вирощування худоби та птиці до їхньої реалізації на забій становило 103,8%.**
- ❖ **Виробництво основних видів продукції тваринництва**, зокрема реалізація худоби та птиці на забій (у живій вазі) в усіх категоріях господарств, збільшилось на

7,2% (в сільськогосподарських підприємствах – на 11,0%, в господарствах населення – на 1,5%), молока - в усіх категоріях господарств збільшилось на 1,2% (в сільськогосподарських підприємствах – на 5,0% в господарствах населення – залишилось на рівні минулорічного періоду), яєць - в усіх категоріях господарств збільшилось на 8,3 % (в сільськогосподарських підприємствах – на 12,0%, в господарствах населення – на 2,5%).

❖ **Частка виробництва населенням м'яса** становила 38,1%, молока – 75,4%, яєць – 36,4%.

❖ **Загальний обсяг реалізованої аграрними підприємствами власно виробленої продукції** за січень-червень 2014 р., порівняно з відповідним періодом 2013р., збільшився на 28,6%, у т.ч. продукції рослинництва - на 47,7%, продукції тваринництва - на 9,9%.

➤ **Обсяг реалізації зернових культур** збільшився на 53,7%, зокрема пшениці – на 66,8%, кукурудзи – на 54,0%, насіння соняшнику – на 71,2%, ріпаку – на 30,8%, ячменю – на 53,7%, жита – на 22,2%. Зменшилися обсяги реалізації сої – на 8,6%.

➤ **Обсяги реалізації худоби та птиці** (у живій вазі) збільшилися на 9,8 %, в т.ч. великої рогатої худоби – на 5,1%, свиней – на 13,3%, птиці – на 9,2%, а також молока – на 7,0%, яєць – на 13,3%.

❖ **Надходження продукції тваринництва на переробні підприємства.** За січень-червень 2014р. на переробні підприємства загалом надійшло 857,1 тис. т. живої ваги худоби та птиці, що на 20% більше, ніж за відповідний період 2013р., та 2318,5 тис. т. молока і молочних продуктів (на 5% більше). Із загального обсягу надходжень було закуплено 231,1 тис. т. живої ваги худоби та птиці (27% загального обсягу) та 2304,6 тис. т. молока та молочних продуктів (99%), що відповідно на 6% і 5% більше, ніж торік.

Переробними підприємствами використано для переробки 621,7 тис. т. власно вирощеної худоби та птиці (на 27% більше, ніж за січень-червень 2013р.) та 10,6 тис. т. молока власного виробництва (на 14% більше).

❖ **Середні ціни продажу аграрної продукції** сільськогосподарськими підприємствами за всіма напрямками реалізації за січень-червень 2014р., порівняно з відповідним періодом 2013р., зросли на 5,2%, у т.ч. продукції тваринництва – на 10,9%, продукції рослинництва – знизилися на 1,7%.

У червні п.р., порівняно з травнем поточного року, середні ціни реалізації сільськогосподарської продукції знизилися на 5,5%, у т.ч. продукції рослинництва – на 7,8%, продукції тваринництва – зросли на 2,8%.

❖ **Наявність зерна та насіння соняшнику.** На 1 липня 2014р. у сільськогосподарських підприємствах (крім малих) та підприємствах, що здійснюють зберігання, переробку зернових культур, було в наявності 7,0 млн. т. зерна (на 20% менше проти 1 липня 2013р.), у т.ч. 2,4 млн. т. пшениці, 2,1 млн. т. ячменю, 2,2 млн. т. кукурудзи, 0,2 млн. т. жита. Безпосередньо у сільськогосподарських підприємствах зберігалось 3,8 млн. т. зерна (на 26% менше), у т.ч. 1,2 млн. т. пшениці, 1,1 млн. т. ячменю, 1,3 млн. т. кукурудзи, 32 тис. т. жита. Зернозберігаючі та зернопереробні підприємства мали в

наявності 3,2 млн. т. зерна (на 10% менше), у т.ч. зернозберігаючі – 2,1 млн. т. (на 12% менше).

Запаси насіння соняшнику становили 1,5 млн. т. (на 91% більше, ніж на 1 липня 2013р.), із них безпосередньо в аграрних підприємствах (крім малих) зберігалось 0,4 млн. т. (на 23% більше), підприємствах, що здійснюють його переробку та зберігання, – 1,1 млн. т. (у 2,4 р. б., ніж торік).

❖ **Посівні площі сільськогосподарських культур під урожай 2014 р.** Загальна посівна площа склала 27,258 млн. га (98,9% порівняно з 2013р.), з них в сільськогосподарських підприємствах – 18,9 млн. га (69,2% загальних площ). Зернові та зернобобові культури посіяні на площі 14945,5 тис. га (95,3% порівняно з 2013р.). З них продовольчі культури посіяні на площі 6613,1 тис. га (94,2%), зокрема пшениця – 6144,5 тис. га (95,7%), жито – 188,0 тис. га (66,2%), рис – 10,2 (95,3%), просо – 104,3 тис. га (110,5%), гречка – 137,3 тис. га (72,6%), квасоля – 28,8 тис. га (115,7%); зернофуражні – 8332,4 тис. га (96,2%), зокрема: ячмінь – 3073,1 тис. га (97,0%), кукурудза – 4714,6 тис. га (96,5%), овес – 250,0 тис. га (102,8%), зернобобові – 201,0 тис. га (88,7%).

Технічні культури посіяні на площі 8339,5 тис. га (108,0%), зокрема : соняшник – 5149,2 тис. га (103,6%), цукрові буряки – 333,3 тис. га (119,1%), соя – 1803,0 тис. га (132,9%), ріпак – 881,4 тис. га (87,4%).

Картопля – 1348,2 тис. га (98,6%), овочі – 462,8 тис. га (99,4%), кормові культури – 2077,8 тис. га (92,4%).

❖ **За січень-травень 2014 р. було експортовано аграрної продукції на суму 6,787 млрд. дол. США.** При цьому імпортовано продукції, що відноситься до цих товарних груп, на суму 2,896 млрд. дол. США. Зокрема:

✓ Експорт живих тварин та продуктів тваринного походження склав 383,45 млн. дол. США (104,4% до січня-травня 2013р.), імпорт – 517,29 млн. дол. США (72,7% до січня-травня 2013р.). В тому числі:

- експорт живих тварин становив 5,79 млн. дол. США (328,5% до січня-травня 2013р.); м'яса та їстівних субпродуктів – 112,57 млн. дол. США (89,9% до січня-травня 2013р.); молока та молочних продуктів, яєць птиці, натурального меду – 248,17 млн. дол. США (108,4% до січня-травня 2013р.); риби і ракоподібних – 11,78 млн. дол. США (147,5% до січня-травня 2013р.);
- імпорт живих тварин становив 37,5 млн. дол. США (82,1% до січня-травня 2013р.); м'яса та їстівних субпродуктів – 100,22 млн. дол. США (43,6% до січня-травня 2013р.); молока та молочних продуктів, яєць птиці, натурального меду – 110,57 млн. дол. США (115,2% до січня-травня 2013р.); риби і ракоподібних – 258,93 млн. дол. США (78,4% до січня-травня 2013р.).

✓ Експорт продуктів рослинного походження склав 3,33 млрд. дол. США (111,1% до січня-травня 2013р.), імпорт – 1,18 млрд. дол. США (81,1% до січня-травня 2013р.). В тому числі:

- експорт зернових культур становив 2,76 млрд. дол. США (126,0% до січня-травня 2013р.); насіння і продуктів олійних рослин – 380,9 млн. дол. США (61,4% до січня-травня 2013р.); продукції борошно-мельно-круп'яної промисловості – 53,18 млн. дол. США (83,3% до січня-травня 2013р.); овочів – 39,58 млн. дол. США (81,4% до січня-травня 2013р.);

- імпорт зернових культур становив 311,69 млн. дол. США (126,5% до січня-травня 2013р.); насіння і продуктів олійних рослин – 214,36 млн. дол. США (79,2 % до січня-травня 2013р.); продукції борошно-мельно-круп'яної промисловості – 14,65 млн. дол. США (153,1% до січня-травня 2013р.); овочів – 120,62 млн. дол. США (102,1% до січня-травня 2013р.).
- ✓ Експорт жирів та олії тваринного або рослинного походження склав 1,72 млрд. дол. США (112,9% до січня-травня 2013р.), імпорт – 110,87 млн. дол. США (65,5% до січня-травня 2013р.).
- ✓ Експорт готових харчових продуктів склав 1,35 млрд. дол. США (89,5% до січня-травня 2013р.), імпорт – 1,09 млрд. дол. США (93,4% до січня-травня 2013р.).
- ❖ В товарній структурі експорту продукти рослинного походження становили 13,8% від загального обсягу експорту (збільшення на 11,1%) у т.ч. зернові культури – 11,4% (збільшення на 26,0%); жири та олії тваринного або рослинного походження – 7,1% (збільшення на 12,9%), готові харчові продукти – 5,6 % (зменшення на 10,5%); живі тварини та продукти тваринного походження -1,6% (збільшення на 4,4%).
- ❖ У звітному періоді збільшився експорт пшениці – у 2,2 рази (Єгипет, Йорданія, Марокко), кукурудзи – 14,3% (Іспанія, Нідерланди, Єгипет) та олії соняшникової – на 13,1% (Індія, Китай, Єгипет). Зменшився експорт добрив мінеральних або хімічних, азотних – на 283,4 млн.дол. (на 45,5%).
- ❖ Імпорт продуктів рослинного походження склав 5,0 % (зменшення на 18,9%), готових харчових продуктів – 4,6% (зменшення на 6,6%), живих тварин та продуктів тваринного походження - 2,2% (зменшення на 27,3%), жирів та олії тваринного або рослинного походження – 0,5% (зменшення на 34,5%) від загальної вартості імпорту.
- ❖ У січні-травні 2014р., порівняно з аналогічним періодом 2013р., збільшився імпорт кукурудзи на 27,9% (Румунія, Угорщина, Франція), зменшився - тракторів – на 118 млн. дол. США (на 45,9%), добрив мінеральних або хімічних з вмістом двох чи трьох поживних елементів – на 108,5 млн. дол. США (на 43,5%).